

VAN DE ZEEBRUGSE NAAR DE VLAAMSE VISVEILING

5 414306 101517 0 2910 >

De 500 woorden van Nicole.

In minder dan 500 woorden schrijft Nicole Derycker maandelijks een column voor HVB.

MEEUWEN VOEREN

Een grote mantelmeeuw cirkelde een paar keer langs en landde een goede meter van ons vandaan op de reling waar we tegenaan leunden, het oog met de witgele iris strak op mij gericht. Wat een prachtexemplaar! Hij schoof wat dichterbij en bewoog zijn hagelwitte kop met korte schokjes heen en weer als om ons tot actie aan te sporen. Hij was nu binnen armafstand.

'Hij wil iets te eten,' zei ik, 'maar ik heb alleen een chocoladebiscuit bij.'

'Geef hem gauw een stuk, eens kijken hoe hij reageert.'

'Ben je gek! Dat is ongezond voor zo'n vogel.'

'Ongezond! Die beesten zitten op elke kade ter wereld frieten met mayonaise te vreten, afgesnoept van brave toeristen. Of worst met ketchup. Een stuk chocoladebiscuit zal hem heus niet op de maag liggen.'

Met tegenzin haalde ik mijn variant van een appeltje tegen de dorst boven, opende de verpakking en brak een stuk af. De vogel schoof nog een eindje mijn richting uit, ik hoefde nu enkel mijn hand een paar centimeter op te tillen om hem aan te raken. Hij griste het afgebroken stuk met een snelle knauw van tussen mijn vingers. Mijn schrikbeweging deed hem enkele zwemvliespassen opschuiven maar hij kwam onmiddellijk terug en eiste met dwingende blik een tweede stuk op. Binnen de kortste keren was de volledige chocoladebiscuit verdwenen.

'Heb je niet nog zo'n koek bij?' vroeg mijn gezelschap. Zuchtend diepte ik een tweede en laatste chocoladebiscuit uit mijn handtas.

'Snoepkont!' zei hij.

Voor ik hem van replek kon dienen, probeerde de meeuw de koek met papier en al van tussen mijn vingers te trekken, wat hem nog bijna lukte ook. Ik wapperde met mijn hand om hem op afstand te houden tot de verpakking opengemaakt was en begon hem kleine stukjes te voeren. Hij leek nu verzoend met het ritme en de hoeveelheid waarmee ik hem de snoep aanreikte en nam elk stukje heel voorzichtig van tussen mijn vingers. Ik kreeg steeds meer plezier in het gebeuren, de mensen die zich ondertussen rondom ons verzameld hadden ook.

Op! Gespannen keek hij of er niet een derde biscuit zou opduiken, strekte plots de nek, stootte tot tweemaal toe een kakelende groet uit en vloog met een wijde boog weg.

Ook de omstanders verspreidden zich. Alleen de stadswachters bleven staan.

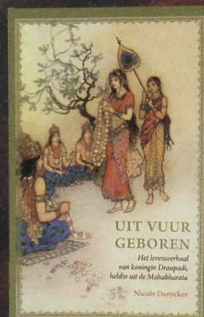
'Gezien hoeveel de boete bedraagt op het voeren van meeuwen, madam?' zei de ene wijzend op de affiche die wij natuurlijk weer niet gezien hadden. De andere haalde ostentatief een boekje boven. In de verte hoorde ik een felle kakellach.

Nicole Derycker
foto: Jo Clauwaert

Nicole Derycker is een geboren Oostendse, dochter en kleindochter van vissers. Tot haar 27ste woonde ze in de Stad aan Zee, daarna spoelde ze weg naar Brugge en Antwerpen en belandde uiteindelijk in Watou.

Onlangs Nicole Derycker publiceert jeugdboeken bij Davidsfonds/Infodoc. Verleden jaar verscheen daar *Dansen op blote voeten* (ISBN 978 90 5908 303 5).

Dat boek krijgt in maart 2011 een vervolg en dat heet Afspraak onder de banyanboom (ISBN 978 90 5908 404 9). Daarnaast schrijft ze ook voor volwassenen. Ze bewerkte een eeuwenoud Indiaas epos en maakte daarvan *Uit vuur geboren*, een boek dat onlangs in de boekwinkel gelegd werd. Zeer mooi uitgegeven. 216 bladzijden, harde kaft, 24,95 euro. (ISBN 978 90 6306 608 6). Al die boeken zijn sterk aan te raden voor wie affiniteit heeft met India en de cultuur van dat land.

HET VISSERIJBLAD

Onafhankelijk magazine
van de zee

ISSN: 0776-6912

MEDEWERKERS:

Jo Clauwaert, Robert Coelus,
Walter Debrock (+), Nicole Derycker,
Juil De Vocht, Don Fabulist, Peter
Flynn, Peter Holvoet-Hanssen,
L.A. Inghelbrecht, Frank Neyts,
Jef Klausing(+), Chris Meyers,
Geert Cyriel Tavernier,
Flor Vandekerckhove,
Louis Vande Castele,
Jacques van Harten, Katrien Vervaele,
Guido Walters (+).
Gasten: Eddy Baete,
Kay Deleersnyder, Wouter
De Vriendt, Marc Loy, Dieter
Provoost, Wouter Rawoens, Thierry
Van Eeckhout, Lena Vercauteren.

**Redactie te bereiken op
0474 53 88 00**

E-mail: het.visserijblad@telenet.be

V.u.: Flor Vandekerckhove
Brusselstraat 12, Bredene
UITGEVERIJ:

VZW Liefkemores.
Redactie, publiciteit en
alle correspondentie:

HVB, Brusselstraat 12,
8450 Bredene

Omslagfoto: Jo Clauwaert
Losse nummers: **3,99 euro**
Abonnementen!

* Jaarabonnement België

(12 opeenvolgende nummers
startend vanaf de betaling) door
overschrijving van 29,75 euro op
rekening 384-0596581-18 van Het
Visserijblad, met vermelding
abo HVB.

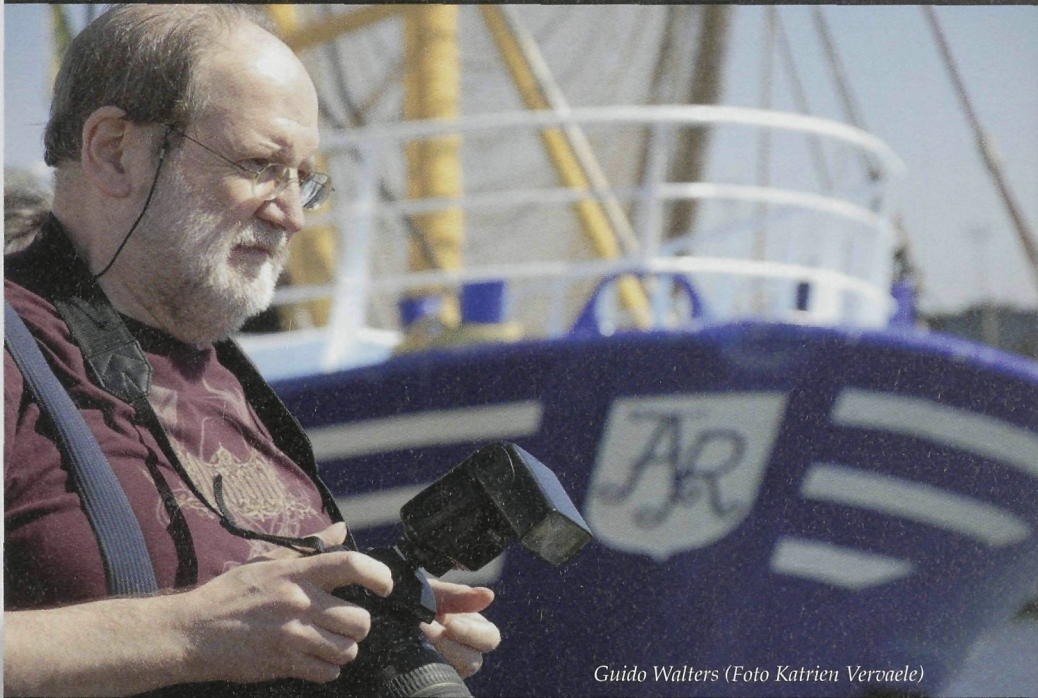
* Jaarabonnement Nederland

(12 opeenvolgende nummers
startend vanaf de betaling)
door storting van 52,00 euro op
nummer 64.14.29.592 t.n.v.

vzw Liefkemores [Fortis Bank
Nederland, te 4524 CA Sluis (NL)]
Vermelding: abo HVB.

IN MEMORIAM

Guido Walters (Foto Katrien Vervaele)

GUIDO WALTERS, EEN JOURNALIST

In de palliatieve afdeling De Vlinder van het Brugse AZ St.-Jan overleed op 11 november Guido Walters (° Gent, 25 januari 1947). Hij leed al enige tijd aan kanker. De afscheidsplechtigheid greep plaats in het crematorium te Brugge op 20 november.

Walters was een journalist in hart en nieren. In 1971 begon hij zijn journalistieke carrière als plaatselijk correspondent voor Het Nieuwsblad. Hij zou zijn loopbaan afronden bij dezelfde krant, op de eindredactie van de sportblad-zijden.

Al die tijd bleef hij ook met regionale berichtgeving in de weer. Speciale aandacht besteedde hij aan de visserijsector waarover hij gaandeweg een immense knowhow wist op te bouwen en waarover hij in diverse media berichtte.

Toen we in 1988 de publicatie van Het Visserijblad (HVB) in handen namen, bood hij ons meteen en spontaan zijn medewerking aan. Onmiddellijk werd hij een van de steunpilaren van het blad. Hij bleef dat volhouden tot enkele maanden voor zijn overlijden.

Walters was een rasreporter. Afstand, kosten en tijd vormden voor hem nauwelijks een belemmering om over de visserij te rapporteren. In elk van de vissershavens had hij een voet in huis en zijn lijst van informanten mag zonder meer indrukwekkend genoemd worden. Voor HVB ondernam hij verschillende reizen, veelal naar Nederland, maar ook naar Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en zelfs naar IJsland.

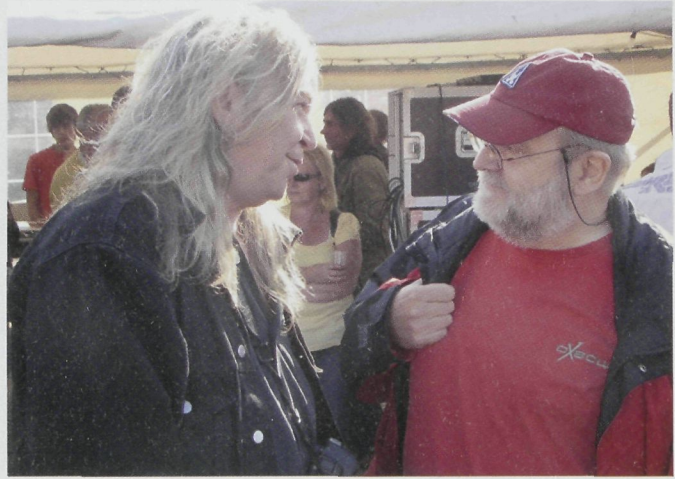
Al zijn stukken getuigden van een no-nonsenseaanpak. Zijn bijdragen waren pareltjes van vakmanschap. Hij loste journalistieke vragen op: wie, wat, waar, wanneer? Hij controleerde de feiten en de cijfers: check en dubbel-check. Hij had respect voor woord en wederwoord.

Zijn inzet voor HVB was mateloos. Maand na maand leverde hij het gros van de artikels en foto's die in HVB verschenen. Hij is die inzet al die jaren blijven volhouden, ook nadat de ziekte al toegeslagen had.

Zelfs in het novembernummer konden we nog een stuk van hem publiceren. Pas op 30 oktober liet hij ons via zijn dochter Saskia weten dat hij niet meer in de mogelijkheid was nog iets voor HVB te doen. In de laatste mail die hij

ons zelf stuurde gaf hij nog uitgebreid commentaar op het septembernummer van HVB dat hij 'sterk' noemde. Hij bleef het blad echt mateloos trouw, tot de laatste snik. Guido was niet echt een teamspeler. Collega's waren veelal concurrenten. Hij had niet graag dat iemand 'zijn' terrein betrad en als dat toch gebeurde kon hij daar erg kattig over doen. Dat ook anderen een plaats in HVB moesten krijgen, daar had hij geen oren naar. Zelfs wanneer het blad al volgestouwd was, en we hem dat meegedeeld hadden, bleef hij nog stukken aanleveren. Liefst deed hij dat vlak voor de deadline, toen het blad al opgemaakt was. Talloze keren hebben we in extremis de lay out moeten veranderen omdat Guido nog met een stuk afkwam dat weer razend interessant bleek te zijn. Walters was conservatief. Andere fotografen waren al lang met digitale camera's in de weer toen Guido nog steeds zijn eigen analoge zwart-witfoto's ontwikkelde. Het internet was al gemeengoed toen hij z'n foto's nog

Guido Walters en Jo Clauwaert tijdens een benefietfeest op de Oostendse H. Baelskaai, op 12 september 2009. (foto fo)

Guido Walters en Louis Vande Castele tijdens de voorstelling van het boek *Het zweet van de zee*, op 2 april 2010, in het Visserijmuseum van Oostduinkerke. (foto KayD)

altijd persoonlijk naar de redactie bracht. Hij begreep niet goed dat andere journalisten zo gauw in al die vernieuwingen stapten, omdat ze, zo zei hij, daarmee hun eigen beroep ondermijnden. Hij mocht gelijk hebben, maar tegen te houden was het natuurlijk niet. Ook Walters maakte uiteindelijk de sprong naar het digitale tijdperk. Guido waakte angstvallig over zijn privacy en emotionele ontboezemingen waren aan hem niet besteed.

Over zijn zorgen, twijfels, hoop... wist je niets. Zelfs een eenvoudige vraag naar zijn leeftijd beantwoordde hij steevast met: *'Dat doet er toch niet toe.'* Het was voor mij zelfs de aanleiding om in 1993 een absurdistisch stripverhaal in HVB te publiceren met als titel: *'Het geheim van Geewee'* (waarbij Geewee stond voor de initialen gw waarmee hij zijn stukken in HVB altijd ondertekende en het geheim dat van zijn leeftijd was).

Ook in mijn roman *De poldergeesten van Bredene* werd een personage naar Guido Walters geboetseerd. Over zijn alter ego in het boek schrijf ik: *'Gust Wouters raaskalt niet. Hij constateert. Hij publiceert cijfers, statistieken en feiten. Zonder commentaar.'*

Zo was het met Guido. De commentaar liet hij aan mij over. Dat ik daarbij een maatschappelijke visie ventileerde die hij wellicht niet deelde, deerde hem niet. *'Elk zijn taak'*, zo zei hij, *'als het maar stevig onderbouwd is.'* Onderbouwd was het inderdaad, veelal dank zij Guido. We weten het wel: het kerkhof ligt vol onmisbare mensen. Onmisbaar is niemand, maar voor wat HVB betreft komt Guido Walters daar toch wel erg dichtbij.

Flor Vandekerckhove
Uitgever HVB

Het in memoriam Guido Walters verscheen eerder op de blog www.blogweb.be/florblogt. Er kwamen veel reacties op. We publiceren er hieronder enige passages uit.

Blijken van deelneming

Zo ontroerend. We zullen Guido missen. Ik heb steeds op zijn expertise beroep mogen doen, maar bovenal was hij een mooi mens.
- Dany Van Loo, beroepsjournalist

Met verslagenheid nemen wij kennis van het overlijden van Guido Walters, die in het Maritiem Instituut 'Mercator' vriend aan huis was.

Alle leerlingen en personeelsleden van het Maritiem Instituut Mercator bieden hun oprechte deelneming aan bij dit veel te vroege overlijden van een journalist en een man met klasse en stijl.

- Jan DENYS, directeur Maritiem Instituut Mercator

foto: Dieter Provoost

Guido was precies die mens die je zo prachtig beschrijft. Hij was begeistert in al wat hij deed en dacht goed te doen. En hij was dan ook goed op zijn domein. Laat daar geen twijfel over bestaan. We zullen Guido (GWO in Het Nieuwsblad) steevast herinneren als een eerlijk, recht voor de raap-man die zich niet opzij liet zetten. Door niemand. Helaas mocht hij zijn laatste gevecht niet leveren met gelijke wapens. Rust zacht, GWO.

- Georges Keters - ex-journalist Het Nieuwsblad.

Spijtig van Guido. Hij was er een van ons.

- Schipper Marnix Verleene

Hij was een solide collega, die er nog echt zijn werk van maakte; ik mocht hem ook altijd wat vragen over de visserij, hij wist alles en ik had het voorrecht dat hij mij ook wel een en ander wou uitleggen. Je hebt een mooi portret van Guido geborsteld.

- Ronny Driesmans, journalist op rust

Guido, je was een vertrouwd persoon op tal van bijeenkomsten rond de zeevisserij.

Op de kaaïen kwam je regelmatig de sfeer opsnuiven en dan had je de gewoonte om heel bescheiden enkele vraagjes te stellen. Je publicaties waren verhelderend.

Opnieuw heeft de sector een respectabel persoon verloren.

- Patrick Van Craeynest, moreel consulent zeevisserij.

Al vele jaren gebruik ik de informatie uit Het Visserijblad voor mijn eigen journalistiek werk. Vaak was Guido Walters de bron.

Ik vond dat ik hem daarvoor ook eens op de radio erkentelijkheid mocht bewijzen.

Ik vroeg hem of hij voor de micro één van zijn vele primeurs wou toelichten.

Maar natuurlijk bedankte hij daarvoor: 'Ik sta liever niet in de belangstelling'.

Zo was Guido: stug, maar o zo degelijk.

- Stefaan Struyve, radiojournalist

Guido was als schrijver voor HVB zeer eerlijk en hij gaf altijd correcte berichtgeving.

Inderdaad, het is een groot verlies. Voor mij is het iemand van onze generatie die het gebeuren kleurde en spijsde. Daarbij heb ik het gevoel dat er nooit zo'n generatie als de onze was en dat die evenmin nog zal komen.

- Eddy Serie, schipper-reder op rust

Ik wil je hierbij aan jou en al zijn familieleden mijn oprechte innige en steunvolle deelneming betuigen, ik heb lang met hem gewerkt, hij was zoals Flor zei, juist en correct en zijn werk wou hij niet delen, maar hij was eerlijk en een heel goeie journalist en ook fotograaf.

- Lysiane Van Houtte, fotografe.

Guido, ik zal je wekelijkse praatjes missen over het reilen en zeilen langs de kade.

Je ziekte heb je moedig gedragen! Je was een groot mens, zeer goed in je vak!

Als fotograaf mocht je er ook wezen!

- Ivan Fonteyne, journalist

Ik wist dat Guido ons spoedig voor altijd zou verlaten en heb met ontroering uw blog gelezen. Ik miste al enige tijd de GW-bijdragen en foto's in HVB. Voor u moet dat gemis nog veel groter zijn. Journalisten, echte en eerlijke vaklui van zijn soort zijn erg zeldzaam geworden.

- Herman Moerman, journalist op rust

Guido (ver)oordeelde nooit. Toen ik tijdens mijn periode als columnist voor HVB (2000-2003) mijn nietsontziende gangetje ging, bleef ik me steeds verbazen over de objectiviteit die Guido zo gemakkelijk afding. Een puike mens, die mijn diepste respect losweekt. Goede vaart Guido, we kijken uit naar de verslagen die je stuurt vanop je verre reis! Wie schrijft die blijft.

- Schipper-reder Philippe Godfroid

Guido, Toen ik van je overlijden vernam, ben ik zo ontzettend geschrokken. Ik las van Flor dat jij tot je laatste krachten gewerkt hebt, gevochten. Als mens en als journalist zag ik veel raakpunten met mijn overleden echtgenoot Walter Corveleijn, die een hoge dunk van jou had. Jullie leken een beetje op elkaar, en Walter kon goed met jou praten. De visserij was jullie beiden stokpaardje.

- Fabienne Schockaert

Wij verliezen met Guido niet alleen een goede vriend, maar tevens een onnavolgbare kenner van de visserij. Hoewel niet geheel onverwacht blijft het telkens een dreun iemand te verliezen die volgens het statistisch gemiddelde nog zoveel jaren tegoed heeft.

- Ivan Victor, voorzitter SDVO

ZEEVISSERS - VISBEWERKERS

- HAVENARBEIDERS - ZEELIE-

DEN EN BINNENSCHIPPERS

VOOR AL UW PROBLEMEN

WENDT U TOT DE

Zeemansbond A.B.V.V.

Ivan Victor

Federaal secretaris
zeevisserij

Jules Peurquaetstraat 27
Oostende

Tel.: 059 55 60 85

Fax: 059 70 51 33

E-mail:

Ivan.Victor@btb-abvv.be

R. Vermote:

gewestelijk secretaris

0476 23 40 28

Heiststraat 3

Zeebrugge

Tel.: 050/54 47 15

Fax: 050/54 42 53

E-mail:

renaud.vermote@btb-abvv.

Het
eerstvolgende
HVB
in uw
brievenbus
op
vrijdag
7 januari

De Belgische visserijvloot (72)

In januari 2005 startten we met de rubriek 'De Belgische visserijvloot' waarbij we maandelijks drie foto's en een beknopte historiek van de vaartuigen publiceerden. Met 111 steekkaarten van vissersvaartuigen hadden we zowat de hele varende vloot gehad. Door de goede respons op deze rubriek gingen we er nadien mee door. Sinds februari 2008 gaan we stapvoets terug in de tijd en brengen we de vaartuigen die inmiddels uit de vloot verdwenen zijn. Deze aanpak, die gepaard gaat met het nodige opzoekwerk, leverde voldoende vaartuigen op om tot vandaag in HVB telkens een bladzijde te vullen.

Voor de juiste gegevens baseren we ons op de oudere Officiële Lijst der Belgische Vissersvaartuigen. Ook andere bronnen en archieven worden geraadpleegd om de exacte gegevens over de vaartuigen en de opeenvolgende eigenaars te vinden. (Louis Vande Castele)

Z.47 SATURNUS

Lengte: 27,89 mpk pk
Breedte: 7,50 m
Tonnage: 158,89 bruto
Bouwjaar: 1980 staal
Werf: NV Béliard Crighton & Co,
Oostende
Motor: A.B.C. 1980
Vermogen: 713
Reders:
PVBA Saturnus, Knokke- Heist
(1980)
BVBA Saturnus, Knokke- Heist
(1987)
Op 07 mei 1992 geschrapt uit de vloot.

COPYRIGHT LVdC

Z.121 BARENTSZEE

Lengte: 30,58 m
Breedte: 7,90 m
Tonnage: 222 bruto
Bouwjaar: 1983 staal
Werf: Seghers, Oostende
Motor: A.B.C. 1983
Vermogen: 900 pk
Reders:
PVBA Seabird Knokke- Heist
(Schram en Wintein) 1983.
BVBA seabird, Knokke –Heist
(1987)
06 mei 1992 geschrapt.

COPYRIGHT LVdC

Z.507 BREUGHEL

Lengte: 27,40 m
Breedte: 6,62 m
Tonnage: 109,29 bruto
Bouwjaar: 1966 staal
Werf: De Graeve, Zeebrugge
Motor: MaK 1966
Vermogen: 375 pk
Reders:
Z.507 BREUGHEL
Louis Demunter en Eugene Savels
(1966)
André en Jeannine Adams,
Zeebrugge (1979)
Dirk Demey – Verstappen , Knokke-
Heist (1984)
Z.507 DESIRE
NV Désiré, Veurne (1988)
02 april 1992 geschrapt uit de vloot.

COPYRIGHT LVdC

De publieke belangstelling bij de aankondiging van de geboorte van de Vlaamse Visveiling was enorm.

ZV wordt Vlaamse Visveiling

Op 5 november belegde de Zeebrugse Visveiling een informatievergadering over de overname van de Oostendse Vismijn. De bijeenkomst ging door in het statige Provinciaal Hof op de Markt te Brugge. De daarop volgende dag werden er in de veilzaal van de Oostendse Vismijn aparte informatievergaderingen georganiseerd voor het personeel en voor de reders.

In Brugge werd voor een volle zaal het woord gevoerd door gouverneur Breyne die zich vele jaren ingezet heeft om de Vlaamse vismijnen samen te brengen. Breyne noemde het dan ook 'een heuglijke dag voor de visserijsector'. Vervolgens nam Noël Devisch het woord. De voorzitter van de Raad van Bestuur van de Zeebrugse Visveiling sprak ook namens Marie-Jeanne Becaus en Marc Bekaert, gedelegeerd bestuurders van de ZV. Devisch vroeg zich af hoe het komt dat het zolang geduurd heeft voordat de fusie van de twee vismijnen tot stand kon komen, een samenvoeging die hij 'evident' noemde. 'Emotionele of psychologische factoren' liggen aan het verlet ten grondslag, aldus Devisch. Zij hebben 'een barrière' gevormd die 'niet met economische of financiële argumenten kan beslecht worden'. Wat we gedurende de voorbije tweeëntwintig jaar te zien kregen was, volgens de oud-voorzitter van de Boerenbond, 'een soort intellectuele en psychologische massage om de geesten rijp te maken.'

Vlaamse Visveiling

Devisch deelde ook de stand van zaken mee: 'De akkoorden zijn getekend; de activa zijn aangekocht' en op maandag 8 november werden de activiteiten overgedragen. Omdat

Gouverneur Paul Breyne, sinds vele jaren een voorvechter van een eenheidsstructuur voor de twee grote vismijnen, verwelkomt de aanwezigen in zijn Provinciaal Hof.

de NV die de Zeebrugse vismijn uitbaat nu ook eigenaar is van de Oostendse Vismijn werd besloten tot een naamsverandering: ZV wordt nu Vlaamse Visveiling (verder VV). Deze VV zal twee vestigingen hebben, een in Oostende en een in Zeebrugge. Devisch: 'In tegenstelling tot wat veelal gebeurt, zullen we niet één van beide veilingen sluiten: Oostende en Zeebrugge hebben elk hun eigen vloot, eigen vishandel en visverwerking. De beide vissershavens zijn degelijk uitgerust om de beste service te bieden. Elke haven heeft voor- en nadelen. Daarom hebben we beslist te investeren in beide havens onder de koepel van één bedrijf, één directie, één management.' De VV heeft nu een aanvoer van 17.000 ton vis, goed voor een omzet van 65 miljoen euro. Deze aanvoer zal in de loop van 2011 met eenzelfde systeem geveild worden. Volgens Devisch is de keuze van dat systeem nog niet bepaald, maar wel is zeker dat 'ook Nieuwpoort zich hierbij zal aansluiten'.

Nieuw te Oostende

Dat de VV in Zeebrugge actief blijft ligt voor de hand. Daar werd gedurende meer dan 20 jaar een cluster uitgebouwd van een honderdtal bedrijven. Het zou, dixit Devisch, 'zelfmoord zijn om die nu zo maar in de steek te laten.' Ook in Oostende kunnen ze op beide oren slapen. Devisch: 'We komen naar Oostende om er te blijven. We hebben ons t.a.v. de stad Oostende contractueel verbonden om in Oostende proportioneel evenveel te veilen als in het verleden.' In Oostende heeft de VV vier hectare ter beschikking. Daarop komt een nieuw vismijngebouw van 3.000 m². Er rond komen voor 5.000 m² eenheden voor handel en visverwerking en er wordt ook 3.000 m² ruimte gereserveerd voor ateliers van rederijen en toeleveringsbedrijven. De directie denkt over twee jaar met de werken te beginnen. De einddatum ligt niet vast, maar, zo zegt Devisch, 'we weten dat de uitbouw van een cluster een werk van lange adem is'. Tot het einde van dit jaar zal er in beide vismijnen maar weinig veranderen. Zowel in Zeebrugge als in Oostende zal drie keer per week geveild worden. Wel worden de mijnkosten in de twee vestigingen meteen gelijk gebracht, wat betekent dat het voor de reders duurder wordt om in Oostende te veilen.

In de loop van 2011 wordt het veilschema aangepast. 'Dit betekent dat op bepaalde dagen, bij beperkte aanvoer, enkel in Zeebrugge of in Oostende zal geveild worden.' *fv*

Van de Zeebrugse naar de Vlaamse Visveiling

HVB heeft de ontwikkelingen in de Vlaamse vismijnen goed gevolgd. Zo blijkt ook uit het onderstaande overzicht van artikels die we er de voorbije 22 jaar aan gewijd hebben.

We geven u een overzicht in vogelvlucht.

- * Zeebrugse vismijn geprivatiseerd. Een reder zei toen: *'Als men er nu geen werk van maakt dan mogen ze hier straks een bordje hangen met het opschrift "museum". Over vier jaar moeten we mee zijn op Europees niveau of sluiten.'* (HVB nr.1/jr.1988/p.4)
- * Over de Oostendse vismijn zeiden we in datzelfde nummer: *'De zelfzekerheid, doortastendheid en snelheid lijken ons in Oostende zoek. Op het ogenblik dat we deze lijnen schrijven zijn er nog steeds alleen maar vage schetsen en speculaties omtrent de toekomst van de vismijn. Dat is erg, want de tijd is kort en de concurrentie groot.'* (HVB I/1988/4)
- * Meteen besliste de ZV-directie om voortaan geen lijsten met besommingen meer door te geven aan de pers. Ook de reders werden meteen streng aan de leiband gehouden: *'Iedere reder die misbruik maakt van het bestaande reglement krijgt de eerste maal een verwittiging, (...) bij een tweede vaststelling van misbruik wordt het betrokken vaartuig dat zich aanbiedt naar de laatste plaats op de reservelijst verwezen en dat voor de drie opeenvolgende lotingen.'* (HVB II/1988/3)
- * De OVA, de rederscoöperatieve die in Oostende de veil-activiteiten organiseert, wil het Zeebrugse voorbeeld volgen en de Oostendse vismijn privatiseren. Er is een plan om de hele vismijn af te breken en vervolgens de haringhall en de vismijnhall samen te voegen tot een nieuw gebouw van maar liefst 12.386 m². Het Oostendse schepencollege (CVP/PVV) is het plan niet genegen. (HVB III/1988, p.4)
- * Uit een interview blijkt dat de Rederscentrale (verder RC) kritisch is tegenover de ZV. Directeur Fred Wittevrongel: *'De RC heeft zich over de privatisering van de Zeebrugse vismijn niet uitgesproken om de eenvoudige reden dat ons niets gevraagd werd. Blijkbaar werd iedereen daar voor voldongen feiten geplaatst.'* (id. P. 30)
- * We publiceren een Interview met de Oostendse schepen van visserij, Roland Makelberge (CVP). Hij wijst de privatiseringsplannen van de OVA radicaal af: *'Het schepencollege heeft beslist de Vismijn (en niet de pakhuizen) in eigen beheer te houden: eerstens is de Vismijn een winstgevende zaak voor de stad, ten tweede is de Vismijn niet zomaar een verkoophal. Ze is een beleidsinstrument.'* (HVB IV/1988/10)
- * De ZV begint in Zeebrugge intussen de verkoophal van de (oude) vismijn te renoveren (HVB V/1988/3)
- * We publiceren een Interview met Freddy Pollet, de nieuwe

directeur van de ZV: *'Ik ben ervan overtuigd dat de ontwikkeling van de ZV voordelig zal zijn voor de andere Vlaamse vismijnen.'* (HVB V/1988/5)

- * De ZV heeft een vrijrijdbaar veilsysteem ontwikkeld. Het zal worden gemonteerd op een elektrisch aangedreven wagen en wordt op 5 oktober in gebruik genomen. (...) Het systeem, volgens de initiatiefnemers een primeur, kreeg de naam Moby-klok mee. — De ZV introduceert in oktober 1988 de elektrische veilklok. (HVB IX/1988/5)
- * Op de in april verworven Texacogronen in de Zeebrugse achterhaven wordt door de ZV nog dit jaar gestart met de bouw van koel- en diepvriesloodsen. Op de uitgestrekte industrieterreinen wordt ook plaats voorzien voor water- en visgebonden vestigingen.' (HVB X/1988/6)
- * Frank Van Acker, toenmalige burgemeester van Brugge zegt in zijn nieuwjaarsboodschap in HVB: *'Het eerste jaar onder de nieuwe bestuurders in inmiddels voorbij en de resultaten zijn gunstig.'* (HVB 1/2009/7)
- * Burgemeester Van Acker plaatst de eerste spade in de grond op de Zeebrugse Texacoterreinen. Met dit symbolisch gebaar werd het startsein gegeven voor de bouw van een diepvriesloods in de achterhaven. (HVB 11/1988)
- * In een toespraak deelt M.J. Becaus mee dat de ZV zal verplaatst worden naar de achterhaven. (HVB id, p.16)
- * In Nieuwpoort spreekt de Havencommissie zich uit tegen een privatisering van de vismijn (HVB I/1989/3)
- * Paul De Keersmaeker, destijds staatssecretaris van landbouw en Visserij, zegt in een interview met HVB: *'Ik meen dat elk van de drie Belgische vismijnen hun eigen specifiek karakter hebben, en ik meen dat ze alle drie kunnen worden verantwoord (...)'* (HVB 1989/1/28)
- * In de Oostendse vismijn blijken de omzetcijfers tijdens het voorgaande jaar gedaald. De aanvoer ligt op het laagste peil van de voorbije zes jaar. Nieuwpoort daarentegen houdt stand. In Zeebrugge groeit de aanvoer spectaculair. (HVB 1989/2/3)
- * Willy Vermote, schepen van visserij in Nieuwpoort in een interview in ons blad: *'We gaan niet privatiseren!'* (HVB 1989/2/p.12)
- * De ZV begint organiseert koeltransporten uit Engeland, Frankrijk en Scandinavië. De ZV wil zodoende de vangsten van de Belgische schepen vlugger op de markt zetten. (HVB 1898/2/42)
- * De Oostendse Vismijn wordt vernieuwd. Er is een plan om dat in drie fasen te doen. Een geautomatiseerd verkoop-systeem, hernieuwing pakhuizen en een betere koeling komt

later aan beurt. Eerst worden noodzakelijke renovatiewerken gestart. (HVB 1989/4/6)

- * De ZV begint een traditie met het huldigen van de beste aanvoerders. Het is een nieuwigheid die voordien in de vismijnen niet gebruikelijk was en die later door de anderen wordt overgenomen. (HVB 1989/5/4)
- * In Oostende wordt Willy Versluys benoemd tot voorzitter van de OVA. (HVB 1989/5/6)
- * Ivan Victor uit zich in een interview over de vismijnen. Eerst Zeebrugge: *'We worden daar opeens geconfronteerd met de privatisering. De eerste betrachting van de exploitant was de bestaande sociale systeem overhoop te halen. We hebben daar zeven, acht maand sociale onrust gekend met dreigende stakingen en boycot-acties.'* En Oostende: *'Daar situeert het probleem zich rond de pakhuizen. Ze moeten binnen de kortste mogelijke tijd hernieuwd worden. Zoals die nu draait rond de NV Pakhuizen is die realisatie onbetaalbaar. 18.000 frank per m2 is voor de meeste gebruikers niet te betalen.'* (HVB 1989/5/30)
- * Freddy Pollet, toenmalig algemeen directeur van de ZV, publiceert in HVB een uitgebreid artikel waarin hij zijn visie op de ontwikkeling van de visserij uitlegt. Hij wijst er o.m. op dat het rendement van de schepen alleen kan verhogen *'door een doelmatiger kostenbeheer en het overschakelen op, adequate vistechnieken en een toename van de besomming door een doelgerichte marketingpolitiek.'* (HVB 1989/5/37)
- * De ZV krijgt een brief van minister van openbare werken Johan Sauwens. Hij heeft besloten een kaaimuur in de achterhaven te bouwen, zodat de ZV haar plannen kan waarmaken om de veiling naar de achterhaven te verplaatsen. (HVB 1989/6/5)
- * De ZV maakt bij monde van Freddy Pollet haar plannen bekend op een infoavond (30 juni) van de handelarenbond 'Rond de Vismijn'. Hij beweert dat de oude vismijn behouden zal blijven voor garnaalvisserij en kustvisserij. Voor de rest gaat alles naar de achterhaven, want: *'De ZV wil een van de grootste Europese vismijnen worden.'* (HVB 1989/VII/4)
- * In Oostende wordt de Werkgroep Promotie Vissershaven opgericht. Maken er deel van uit: havenkapitein Ghys, Desaever, Passchijn, Baert,, Van Waes, Jadot, Versluys, Hennaert, Lebluy en Cattoor. Ze willen de Oostendse vissershaven *'in het buitenland bekend maken'*. (HVB IX/1989/p/5)
- * Het stadsbestuur van Oostende trekt 66 miljoen bef uit voor renovatie van de vismijn. Gemeenschapsminister Luc Van den Bossche legt er 45 miljoen bovenop. De eerste fase van de vernieuwing kan van start gaan. (HVB 1989/XI/5)
- * In de Oostendse Vismijn zou een koelvroer komen om de vis koud te houden. Deze piste zal op verzet stuiten. (HVB 1989/XII/7)
- * Onder druk van de gebruikers wordt de piste van een koelvroer in de Oostendse Vismijn afgevoerd. (HVB 1990/2/21)
- * Dit jaar nog wordt er gestart met de aanleg van een nieuwe kade en de bouw van een nieuwe vismijn in Zeebrugge. (HVB 1990/3/11)
- * De ZV staat klaar om de bouw van een nieuw viscentrum aan te vatten. Een ambitieus project dat niet minder beoogt dan Zeebrugge uit te bouwen tot de draaischijf van de Europese vishandel. (HVB 1990/5/p.8)
- * In Oostende kopen de vismijngroothandelaars de NV Pakhuizen op. Daardoor krijgen ze de renovatie van de pakhuizen in eigen handen, wat hen toelaat deze zelf te moderniseren. (HVB 1990/VIII/11)
- * Openbare Werken start bouw nieuwe viskade te Zeebrugge. (HVB 1990/XI/9)
- * De OVA viert in Oostende haar 40-jarig bestaan. (HVB 1990/XII/9)
- * In Nieuwpoort breekt burgemeester Mommerenc een lans voor het invoeren van simultaan veilen tussen de drie vismijnen. (HVB 1990/12/17)
- * In Oostende wordt eens start gemaakt met de renovatie

van de stedelijke Vismijn. Er wordt geschat dat de werken drie jaar gaan duren. (HVB 1990/XII/23)

- * De ZV haalt de bouwvergunning binnen voor het Europese Visserijcentrum (HVB 1990/XII/25)
- * In Oostende gaan de werken officieel van start: een facelift voor de vismijn. (HVB 1991/2/19)
- * De ZV haalt het voorbije jaar 59,92% van de Belgische besommingen binnen. In 1985 was dat 57,36%. (HVB 1991/2/22)
- * Vismijn Nieuwpoort beslist tot renovatie: kosten worden op 23,5 miljoen bef geraamd. (HVB 1991/3/14)
- * ZV haalt in het eerste half jaar één miljard meer omzet dan het jaar ervoor. 66% van de aanvoer en besomming wordt gerealiseerd in Zeebrugge (HVB 1991/VIII/12)
- * De ZV deelt mee dat het met de verhuring van pakhuizen de goede kant uitgaat. Zelfs in die mate dat er in de eerste fase meteen 62 in plaats van 44 ateliers op het bouwprogramma staan. De getekende contracten belopen nu al een oppervlakte van 15.000 m2. (HVB 1991/XII/46)
- * De werkgroep Promotie Vissershaven Oostende zal over een aantal weken een kleurrijke promotiefolder aan de pers voorstellen. De folder belicht Oostende als *'eurovissershaven'*. (HVB 1992/1/25)
- * Op 2 januari gingen de werken van start voor de bouw van een nieuwe vismijn en bijhorende ateliers. (HVB 1992/1/27)
- * Zeebrugse viskopers uiten hun ongenoegen over de drieste gang van zaken in de ZV. Directeur Freddy Pollet ijst de kritiek van de hand. Op 22 januari gingen ook de vislossers in staking, uit protest tegen de lange werktijden. (HVB 1992/2/4)
- * De langverwachte promotiefolder over de Oostendse Vismijn is klaar (HVB 1992/3/36)
- * Tavernier, voorzitter van de Zeebrugse Viskopers, dreigt ermee de werking van de ZV lam te leggen. (HVB 1992/IV/46)
- * Nieuwpoort steekt 20 miljoen bef in renovatie vismijn (HVB 1992/V/17)
- * Aanvoer en besomming Oostendse vismijn met 20% gedaald (HVB 1992/VIII/7)
- * In de voorbije vijf jaar verminderde het aantal O.-vaartuigen van 62 tot 57 eenheden. Het aantal eenheden met een Z.-nummer nam toe van 98 tot circa 115. (HVB 1992/IX/5)
- * Driekwart van de aanvoer van Belgische vissersvaartuigen belandt in Nederlandse afslagen. (HVB 1992/IX/9)
- * Belgische visserijvloot moet volgende drie jaar nog vijftien procent krimpen. (HVB 1992/XII/5)

- * Freddy Pollet van de ZV doet een oproep om schepen te verplichten in België te veilen. (HVB 1992/XII/13)
- * In Zeebrugge wordt er naast de ontevreden ZVK (Zeebrugse Viskopers) door inkopers een nieuwe vereniging opgericht: de Zeebrugse Vispromotie (ZVP). (HVB 1992/XII/17)
- * In de beroemde Top 5.000 van de grootste Belgische bedrijven die het blad Trends jaarlijks publiceert staat de ZV op de 754ste plaats. In de vissector is dat goed voor de tweede plaats. (HVB 1993/1/p.48)
- * Aankondiging: European Fishcentre opent op 5 april. (HVB 1993/2/5)
- * In een interview stelt toenmalig Oostends burgemeester Julien Goekint (CVP) in ons blad: 'Oostendse vismijn heeft meer te bieden dan deze van Zeebrugge.' En verder: 'Zonder de visserij zou Oostende Oostende niet meer zijn.' (HVB 1993/2/9)
- * Toenmalig burgemeester Mommerency (SP) van Nieuwpoort zegt in HVB: 'En wat te zeggen over de geruchten als zou de vismijn van Oostende overgenomen worden door de ZV en dat als rechtstreeks gevolg van de zeer slechte financiële situatie bij de OVA?' (HVB 1993/3/7)
- * Eind 1992 stond de Oostendse Vismijn op een opbrengst van 750 miljoen, terwijl de omzet van Zeebrugge daarvan het dubbele bedroeg.' (HVB 1993/3/16)
- * Gilbert Pieters van 's lands visbedrijf verklaart in een interview in ons blad: 'Oostende kan overleven.' (HVB 1993/4/5)
- * In de editie van 1 april 1993 lanceert HVB een zgn. april mop. Het blad bloklettert: 'Fusie ZV en Oostendse Visafslag is een feit.' (HVB 1993/4/27)
- * Steeds minder vis naar onze veilingen, bloklettert HVB. De Belgische schepen blijken hoe langer hoe meer te verkopen in Nederlandse veilingen. (HVB 1993/6/12)
- * Europees Visserijcentrum in Zeebrugge officieel in gebruik genomen. — In het zelfde nummer maken we ook gewag van een artikel in het blad Trends: de reportage gaat over de betwistbare omstandigheden van de privatisering van de Zeebrugse vismijn, de uitgebreide lobbying, het georganiseerde parallelle circuit en de oneerlijke concurrentie. (HVB 1993/7/17)
- * Blijkt dat de komst van de ZV de hele sector dooreen schudt. In Zeebrugge organiseren een aantal reders zich in de VRV. Fred Wittevrongel, toenmalige directeur van de RC: '(...) de problemen begonnen toen in 1987 de ZV ons werd opgedrongen.' (HVB 1993/8/11)
- * Belgische vaartuigen verkochten vorig jaar meer vis in het buitenland dan te Oostende.' (HVB 1993/10/5)
- * Vishandelaars investeerden 145 miljoen in renovatie Oostendse pakhuizen (HVB 1993/10/5)
- * HVB brengt verslag uit van het nieuw verschenen boek De Zeebrugse afrekening van Guido Muelenaer en Philippe Bruel. De auteurs leggen er de nadruk op dat de ZV de erf-pacht in Zeebrugge verkregen heeft door zwaar lobbywerk. (HVB 1993/11/17)
- * Voor het eerst worden ook in Oostende de verdienstelijkste reders en bemanningen gehuldigd. (HVB 1994/1/18)
- * Nieuwpoort meldt dat de renovatie van de vismijn tegen Pasen klaar zal zijn (HVB 1994/2/9)
- * Belgische schepenvoeren in vergelijking met 1982 drie keer

meer vis aan in het buitenland dan thuis: 'Dat heeft natuurlijk te maken met de Nederlandse investeringen in onze vloot.'

(in HVB 1994/6/11)

- * De ZV deelt in de crisis. De veiling moet zelfs marktaandeel prijsgeven aan Oostende. ZV-directeur Pollet deed een oproep aan de uitgezwermd Zeebrugse reders om opnieuw in de thuishaven te markten. (HVB 1994/X/18)
- * De totale besomming in de ZV valt in 1994 zes procent lager uit dan het vorige jaar. De directie kondigt haar intentie aan om vanaf halverwege 1995 aan 'televeilen' te doen. Thuisveilen zal mogelijk zijn vanaf 1996. (HVB 1995/2/13)
- * ZV deelt mee dat ze gaat samenwerken met de Visveiling IJmuiden (HVB 1996/1/10)
- * De Oostendse Vismijn gaat weer achteruit (HVB 1996/2/8)
- * In de lijst van de grootste Belgische visbedrijven moet de ZV de tweede plaats laten aan Morubel. Pieters Visbedrijf blijft, zoals steeds, op één staan. (HVB 1996/2/24)
- * De samenwerking van de ZV en IJmuiden wordt in september operationeel. * Er zal simultaan geveild worden. Nog drie andere vismijnen zouden op hetzelfde net aansluiten. (HVB 1996/4/16)
- * ZV noteert grootste omzetsijging ooit (HVB 1997/2/22)
- * Freddy Pollet verlaat de ZV. Onenigheid over de te volgen strategie zou daarvan de reden zijn. (1997/3/38)
- * Onroerende goederen van de ZV worden in aparte vennootschap ondergebracht. Zo wordt een faillissement voorkomen. (HVB 1997/4/21)
- * Tijdens een toespraak in Nieuwpoort deelt Willy Versluys van de OVA mee dat de Vlaamse vismijnen gaan samenwerken (HVB 1997/6/9)
- * Besomming in Zeebrugge lag in 1997 200 miljoen frank hoger dan het jaar daarvoor; in Oostende deelt de burgemeester mee dat, in samenwerking met de OVA, de visverkoop geïnformatiseerd zal worden. (HVB 1998/1/10-12)
- * Oostende verliest omzet aan Zeebrugge en Nieuwpoort (HVB 1998/8/34).

- * In de loop van het jaar gaat de omzet in Oostende verder achteruit. Tegen eind augustus bedraagt die achteruitgang al 50 miljoen frank. (HVB 1998/10/29)
- * Zeebrugge vergroot marktaandeel. Aanvoer in Oostende gaat sterk achteruit. 'Belgen' besommen 1 miljard frank in het buitenland. (HVB 1999/2/6)
- * Nieuwe wet eist echte band tussen de 'Belgische' vaartuigen en de Vlaamse kusthavens. (HVB 1999/2/13)
- * In de lijst van de grootste Belgische visbedrijven gaat de ZV sinds lang weer Morubel voorbij. Pieters Visbedrijf blijft waar ze altijd stond: op de eerste plaats. (HVB 1999/4/15)
- * Het Vlaams Visserijcomité stelt Freddy Pollet aan om een 'toekomststrategie' te ontwerpen. De ZV protesteert heftig tegen deze aanstelling. (HVB 1999/10/4)
- * Vismijn Nieuwpoort verkoopt elektronisch (HVB 1999/11/4) Oostende is de enige vismijn waar nog met een 'roeper' gewerkt wordt.

- * Omzet Nieuwpoortse vismijn daalt onder de 100 miljoen frank (HVB 2000/2/5)
- * In de lijst van de grootste Belgische visbedrijven zakt de ZV naar de 5de plaats. (HVB2000/2/19)
- * In de ZV deelt men mee dat Pefa.com (het nauw met de ZV verbonden internetbedrijf van M.J. Pieters) van plan is naar de beurs te gaan. (HVB 2000/4/11)
- * Freddy Pollet maakt in opdracht van het Oostendse stadsbestuur een doorlichting van de Vismijn. (HVB 2000/VI/10)
- * De gefusioneerde Nederlandse vismijnen van Stellendam, Colijnsplaat en Scheveningen kiezen voor Pefa.com, het veilingssysteem van de ZV. (HVB 2000/VI/12)
- * In Oostende wordt er vanaf 8 september elektronisch geveild. Er wordt gekozen voor het Schelfhoutssysteem en dus niet voor Pefa.com van de ZV. (HVB 2000/IX/15)
- * De stad Oostende zegt dat de Vismijn na de zomer een autonoom bedrijf wordt. (HVB 2001/IV/6)
- * Na twee jaar voorbereiding zal het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende in werking kunnen treden. Per 2 januari 2002 kan het bedrijf uit de startblokken schieten. (HVB 2001/12/10)
- * De ZV verwacht dat de jaarmet van 2001 ergens tussen de 2,2 en 2,3 miljard frank zal liggen. (HVB 2002/1/12)
- * De Bedrijfsraad geeft commentaren op de zgn. Crijnsstudie die over de sector gemaakt werd. *'Zij is van mening dat, gelet op hun eigenheid, de drie bestaande visveilingen qua locatie kunnen blijven bestaan. Op het vlak van de uitbatings- en veilkosten, die in ons land hoger liggen dan in de buurlanden, zou een gemeenschappelijk beheer van de drie inplantingen een substantiële besparing kunnen opleveren.'* (HVB 2002/1/16)
- * In de top van de grootste Belgische visbedrijven neemt de ZV in 2001 de vijfde plaats in. Ze wordt voorafgegaan door Pieters Visbedrijf, Morubel, Atka en All-Freez. (HVB 2002/1/21)
- * Per 1 januari 2002 is de exploitatie van de Oostendse Vismijn een zaak van het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende NV geworden. Freddy Pollet neemt er de leiding van in handen. (HVB 2002/2/11)
- * In de ranking van de grootste Belgische visbedrijven klimt de ZV op tot de tweede plaats. (HVB 2002/4/8)
- * De vismijn van Oostende schakelt over op een 'commerciële aanpak'. Naast de mijnrechten op de traditionele aanvoer worden ook inkomsten gezocht uit aanvoerbronnen uit IJsland, Ierland en Rusland. (HVB 2002/7/8)
- * Paul Breyne, de gouverneur van West-Vlaanderen die zich al langer inzet voor meer 'samenwerking' tussen de vismijnen, beslist zijn inspanningen voor onbepaalde tijd op te schorten: *'De vrees om volledig te worden opgeslorpt en niets meer te betekenen als veiling is wellicht de voornaamste beweegreden voor Oostende om de gesprekken te beëindigen'*, aldus Bart Schiltz, toenmalig voorzitter van de RC in HVB (HVB 2002/7/9)
- * In een interview met HVB stelt gouverneur Breyne dat hij geen onderhandelaar was voor de fusie van de drie vismijnen. Wel heeft hij zich *'persoonlijk ingezet om de partijen samen te brengen en de vergadering voor te zitten (...)*' (HVB 2002/8/15)
- * In de Belgische visveilingen wordt nu weer meer vis aangevoerd. Ze brengt wel minder geld op. (HVB 2002/11/15)
- * Het WES becijfert dat de visserij goed is voor 16% van de private tewerkstelling in de haven van Zeebrugge. (HVB 2003/1/11)
- * De OVA, de rederscoöperatie die de veilactiviteiten in de Oostendse Vismijn organiseert, legt de boeken neer. De taak wordt overgenomen door Exploitatie Vismijn Oostende (EVO), een dochter van AG Vismijn Oostende. (HVB 2003/1/20)
- * In Zeebrugge viert de ZV haar vijftienjarig bestaan. (HVB 2003/2/4)
- * Freddy Pollet van EVO in een interview met HVB: *'Het is onze ambitie om volgend jaar met twintig procent te groeien ...'*

- De omzetstijging moet komen van invoer uit het buitenland. In januari ga ik in samenwerking met de Oostendse luchthaven onderhandelen over de aanvoer van verse vis uit Canada. We zijn ook nog steeds in gesprek met Noorwegen (...)* (HVB 2004/2/6)
- * In de Nieuwpoortse vismijn steekt Promovis van wal. De nieuwe vereniging wil de plaatselijke visserij promoten (HVB 2004/4/6)
  - * Oostende blijft marktaandeel afsnoepen van Zeebrugge (HVB 2004/5/10)
  - * In Oostende neemt de AG Vismijn nu ook de NV Pakhuizen over. (HVB 2004/8/9)
  - * ZV klaagt bij toenmalig minister-president Yves Leterme over de *'oneerlijke concurrentie uit Oostende'*.- Oostende haalt intussen tien jaar achteruitgang op. (HVB 2004/11/5-11)
  - * De concurrentie tussen de ZV en de EVO draait nu op volle toeren. Tijdens de viering van de trouwe aanvoerders in Zeebrugge zegt MJ Becaus: *'Visprijzen liggen in Zeebrugge gemiddeld vijf procent hoger dan in Oostende.'* (HVB 2005/3/6)
  - * In de top van de grootste Belgische visbedrijven maakt de EVO meteen een opgemerkte entree. Ze staat op de 12de plaats. De ZV blijft tweede. (HVB 2005/4/18)
  - * Pefa.com, het internetbedrijf van MJ Becaus-Pieters van de ZV wordt overgenomen door een bedrijf van buiten de sector. De ZV blijft wel in het netwerk. (HVB 2005/11/5)
  - * ZV duikt onder de 50 miljoen euro. Oostendse vismijn verbetert dan weer de recordomzet van 1987. (HVB 2006/3/4)
  - * In HVB verklaart Freddy Pollet: *'Oostende heeft de jongste jaren een serieuze inhaalbeweging gedaan en Zeebrugge bijgebeend. Op basis van de resultaten zullen beslissingen genomen worden. Dan zal blijken dat er slechts plaats is voor één vismijn.'* Het is duidelijk dat hij daarmee Oostende bedoelt. (HVB 2006/8/4)
  - * In de Oostendse gemeenteraad is de vismijnpolitiek echter voer voor felle discussies. (HVB 2006/9/5)
  - * ZV blijft marktaandeel verliezen aan Oostende. (HVB 2006/11/10)
  - * In de parade van de grootste Belgische visbedrijven staat de ZV nog steeds op de tweede plaats. De vismijn van Oostende rukt inmiddels op en bevindt zich al in zesde positie. (HVB 2007/4/5)
  - * In de AG Vismijn Oostende wordt een nieuw directiecomité verkozen. Freddy Pollet geeft de leiding uit handen aan Vincent Dewaele. Hij blijft evenwel nog raadgever en zal zich nog actief bezighouden met het aantrekken van nieuwe aanvoer. (HVB 2007/4/15)
  - * Ons blad maakt een overzicht onder de veelzeggende titel *'Twintig jaar Vlaamse vismijntwisten'* (HVB 2007/9/16)
  - * Gouverneur Breyne hervat zijn inspanningen t.v.v. de ZV. Hij houdt voor de provincieraad een pleidooi voor samenwerking: *'Concurrentie tussen de vismijnen is dodelijk'*. (HVB 2007/11/6)
  - * Het Pefa-veilsysteem komt in handen van zes Nederlandse veilingen. — In Oostende blijken de groeicijfers gestopt (HVB 2008/2/8-11)

* Oostends visserijschepen Yves Miroir in HVB: *'De directie van het Oostendse vismijnbedrijf heeft haar advocaat opdracht gegeven een aantal dossiers uit te spitten.'* Centrale figuur in die dossiers is Freddy Pollet die van 2002 tot 2007 de touwtjes in handen heeft. Het vismijnbedrijf hoopt veel van de verliezen te kunnen recupereren. (HVB 2008/30/30)

* De Europese Commissie start een onderzoek naar de overheidssteun die de Oostendse vismijn gekregen heeft. Er is sprake van oneerlijke concurrentie. De klacht werd ingediend door de ZV en drie Nederlandse vismijnen (Scheveningen, Stellendam en Colijnsplaat). (HVB 2008/826)

* De ZV heeft bij de Rechtbank van koophandel in Oostende een stakingsvordering ingediend die verdere overheidssteun aan het Oostendse vismijnbedrijf moet stoppen. (HVB 2008/12/11)

* De Raad van State verwerpt een klacht van de ZV en drie Nederlandse veilingen tegen de Oostendse vismijn. - Intussen voert Oostende onderhandelingen met Urk i.v.m. een verregaande samenwerking. (HVB 2009/1/11)

* Vismijnprijzen blijven dalen (HVB 2009/3/14)

* Urk twijfelt nu aan het nut voor samenwerking met de Oostendse vismijn. (HVB 2009/4/11)

* De onderhandelingen van Oostende met Urk worden stopgezet. In Urk voelen ze dat er vanuit de Vlaamse regering druk wordt uitgeoefend. De Vlaamse regering wil naar één Vlaamse vismijnuitbater, met name de ZV. (HVB 2009/6/4)

* Uit de halfjaarlijkse cijfers blijkt dat zowel Zeebrugge als Oostende fors aan aanvoer en omzet verliezen. (HVB 2009/8/12)

* Katrien Vanthuyne vervangt Vincent Dewaele als afgevaardigde bestuurder van de AG Vismijn. Het heet de laatste fase te zijn in het bestaan van een onafhankelijke Oostendse vismijn. (HVB 2009/11/13)

* Zowel Zeebrugge als Urk blijken kandidaat te zijn om de Oostendse vismijn over te nemen. - Gebouwen worden overgedragen aan het Vlaamse gewest. - (HVB 2010/1/5)

* Oostends visserijschepen Miroir in en interview met HVB: *'De Europese Commissie heeft ons laten verstaan dat ze ons systeem van vismijnbedrijf niet tolereert en dat we tot privatisering moeten overgaan. Naar verluidt is er een bod binnen van de ZV en een lange brief van Urk. Ik veronderstel dat Urk daarin vraagt of ze wel Vlaams genoeg is.'* (HVB 2010/2/11)

* In de ranking van de grootste Belgische visbedrijven staat de ZV op de zesde plaats. Vlak daarachter staat de vismijn van Oostende. (HVB 2010/4/5)

* Europa eist miljoenen subsidies van Oostendse Vismijn terug. De beslissing vloeit voort uit een klacht die de ZV samen met de drie van de Nederlandse United Fish Auctions destijds indienden. (HVB 2010/5/10)

* De ZV en het bijbehorende bedrijvenpark European Fish Center hebben voortaan de exploitatie van de Oostendse Vismijn in handen. (HVB 2010/8/3)

* De ZV wordt nu uitbater van zowel de veiling te Zeebrugge als te Oostende. (vandaag in HVB.)

Flor Vandekerckhove
foto's: GW & JC

Hans Desaever koopt O 191

Het kustvissersvaartuig O 191 Natasha werd door de bvba Damco-Marine (Jean-Pierre Daman) uit Rekkem verkocht aan Hans Desaever uit Oostende.

Het boomkorvaartuigje (21,20 meter lang, motor 221 kW) vaart nu uit onder leiding van schipper Patrick Devey. Aan boord vinden we ook matroos Gregory Devriendt en tweede matroos Philippe Sintpieters.

Familiezaak

De nieuwe reder Hans Desaever heeft vroeger nog als scheepsjongen gevaren op de N 752 waarop zijn vader Juul motorist was. Thans baat hij met zijn echtgenote Stephanie Jocqué visboetiek Lima uit op de Oostendse Visserskaai.

Desaever wil de O 191 de nieuwe naam Matimo geven, naar de eerste letters van zijn kinderen Maxime, Tiffany en Montana. Tiffanie zou zich voor visboetiek Lima blijven inzetten, Maxime zou een stalletje aan de Oostendse Vistrap uitbaten en zoon Montana (15 jaar) kan later eventueel als scheepsjongen op het schip terecht.

Geschiedenis

De O 191 werd in 1963 gebouwd op de Nederlandse scheepswerf Bareveld, Wildervank-Veendam en ging eerst als YM 1 Diny Irene varen voor een Nederlandse reder uit IJmuiden. In 1973 kwam het in handen van de Oostendse bootsjouweraarsfamilie Desmit. Het werd eerst uitgereed door vader Lucien als O 190 Renilde (1973), die het in 2000 een nieuwe motor gaf. In 2000 nam zoon Frank de uitbating over van schip dat vernummerd werd tot O 191 Natasha.

Daarna werd het verkocht aan de bvba Damco-Marine van Jean-Pierre Daman en werd het, o.l.v. schipper Manfred Van Elslande, door het ILVO ingezet om de pulskor voor garnalen te testen.

Z 98 vernieuwd

Deze zomer werd door de firma Gardec uit Zeebrugge de Z.98 OP HOOP VAN ZEGEN onder handen genomen en na zeven weken kwam er een geheel ander schip te voorschijn.

De A.B.C. motor werd vervangen door een nieuwe A.B.C motor type 6DZ van 750 kW. Een nieuwe Vijfblad-schroef met een doormeter van 2600 mm verving de oude vierbladschroef en hier moest de straalbuis tevens vernieuwd worden gezien de grootte van de schroef. De oude keerkoppe-ling werd eveneens vernieuwd door een Masson-keerkoppeling.

De oude open koeling werd vervangen door een gesloten kimkoeling van 120 m. Wat de vistechiek betreft werd hier voor sumwings gekozen.

Ook werd er een nieuwe hulpset geïnstalleerd.

Dit vaartuig hoort toe aan rederij BVBA Aris uit Knokke-Heist.

Dezelfde firma heeft dit jaar ook de Z.483 JASMINE, onder handen genomen en voorzien van nieuwe motor, schroef en straalbuis en sumwings. (lvdc)

Veranderingen in de Belgische vissersvloot sedert mei 2010

Nieuw vaartuig

* N.22 MAYRA – LISA, roepnaam: OPAV, scheepswerf: Trefjar Ltd, Hafnarfjörður, IJsland, polyester, lengte over alles: 14,98 m, breedte: 4,82 m; tonages: 28 BT en 8 NT; motor Volvo Penta 736 kW, eigenaar: BVBA Rederij Dezutter, Oostduinkerke. Zeebrief ZVIS 628 van 29.07.2010

* Z. 69 ATLANTIS: roepnaam: OPCQ, scheepswerf Blyth Workcats Ltd, Essex, GB; polyester; lengte over alles: 14,45 m; breedte: 5,05 m; tonages: 17 BT en 5 NT; motor IVECO, 544 kW, bouwjaar 2009; rederij BVBA De Kaper, Knokke-Heist; zeebrief ZVIS 621 van 05.05.2010

Naamverandering en adres

* N. 79 THORN wordt N 79 WARRIOR
Eigendom van BVBA Thorn, Knokke – Heist.
Zeebrief: ZVIS 622 van 17.05.2010

Verandering van motor

* Z.121 DEBORAH: motor A.B.C van 957 kW, bouwjaar 2010. Rederij BVBA rederij Seabird. Zeebrief ZVIS 623 van 18.05.2010

* Z.483 JASMINE: motor A.B.C van 961,1 kW, bouwjaar 2010. Rederij NV Rederij Nathalie, Heist. Zeebrief ZVIS 625 van 28.05.2010

* Z.468 CLEANER: motor Mitsubishi van 220 kW, bouwjaar 2010. Tonnages: 100 BT en 30NT. Rederij BVBA Rederij Derby, Bredene. Zeebrief ZVIS 627 van 06.07.2010

* Z. 98 OP HOOP VAN ZEGEN: motor A.B.C van 750 kW, bouwjaar 2010. Rederij BVBA Aris, Knokke – Heist. Zeebrif ZVIS 629 van 15.07.2010

* O. 33 MARBI: motor A.B.C van 705 kW, bouwjaar 2010-11-20 rederij NV Rederij Marbi, Bredene. Zeebrief ZVIS 630 van 03.08.2010.

vervallen zeebrief

* N. 95 JONAS II. Rederij BVBA Vanderbeken – Louwagie, Nieuwpoort. Zeebrief: ZVIS 624 van 24.06.2010

* Z. 63 THALASSA, BVBA Moby Dick, Knokke - Heist. Zeebrief ZVIS 632 van 12.09.2010

Adresverandering

* O.369 ATILA, rederij Verleene Marnix en Alain, Bredene/Oostende. Zeebrief ZVIS 626 van 15.06.2010

* O.154 WILMAR, rederij BVBA Wilmar, Oostende Zeebrief ZVIS 631 van 19.08.2010

* Z. 96 JAN VAN GENT.

Eigendom van de rederij BVBA Jacomina (familie Casier) werd op 2.08.2010 failliet verklaard en in september 2010 openbaar verkocht aan Van Laar offshore uit IJmuiden die het vaartuig in Polen laat verbouwen voor gebruik in de offshore.

Werd in Oostende opgehaald door sleepboot MTS VENGEANCE en naar IJmuiden gesleept. (lvdc)

Jeanne Neyts (1924 – 2010)

Ik heb Jeanne leren kennen in Godtschalck. Op het einde van de gang van de afdeling 'de zandbank' woonde ze samen met haar man Albert Deckmyn, *Berten*, in een kamer voor twee. Hij 90, zij 85. 'Geboren in 't jaar vierentwintig, de vijfde januari,' zei ze ietwat plechtig aan 't begin van ons eerste gesprek. En terwijl *Berten* zijn monsterboek opende, toonde ze haar identiteitskaart. 'Neyts Joanna...' zei ze en zo ben ik haar blijven noemen, Joanna, want dat vond ze kennelijk leuker dan *Jeanne* of *Jeannot*. Wanneer ik nadien op bezoek ging, zat *Berten* altijd te lezen of was hij met een stel *stylo's* in de weer. Met blauwe, rode en groene bic tekende hij telkens opnieuw de O.158

Edouard Ansele, een schip waar hij het meest en het liefst op gevaren had. Hij was er matroos geweest en in de beginjaren ook marconist. Tot hij ermee ophield om Jeanne te helpen met het runnen van een viskraampje aan de kaai. 'Jeannetje' stond er op het kraam en op de zakjes. Net als haar concurrentes links en rechts van haar, was ze een felle verkoopster, een felle *madam*. En dat felle ging er in de loop van de jaren voor geen greintje uit. Wanneer ze vertelde over vroeger, kon ze er helemaal niet tegen wanneer *Berten* zich moeide en ook zijn visie op de zaken gaf. Want hij wilde ook zo graag babbelen over de visserij op IJsland. Iets waar zij nooit blij mee is geweest. Zij vond het maar niets dat hij ging vissen en dan nog voor zo lang! Voor achttien dagen en soms langer als ze een dubbele reis deden. 'Naar Island', zegt ze met nadruk, hoewel ze nooit heeft geweten waar dat precies lag. Maar dat het ver varen was en ze soms in gevaarlijke stormen terecht kwamen, wist ze wel. 'Elke keer reed ik mee met de taxi tot aan 't schip en daarna liep ik mee naar 't hoofd om hem uit te zwaaien', vertelde ze. 'En ik kon er niets aan doen, maar ik moest altijd *blèeten*.' 'Dat ze je graag ziet, weet je maar op 't moment dat je vertrekt', zei *Berten* daarop. 'Ik mocht me dat niet teveel aantrekken, anders was dat te lastig, dat harde leven op zee. Het was altijd even moeilijk het moment van 't vertrek, maar een keer weg, dacht je daar niet meer aan, want dan zat je in de *wiede wêêrld*.' En terwijl Jeanne nog een hele poos stond te kijken, was *Berten* al 't *zèègat* uit, met zijn gedachten ver vooruit naar 't Hoge Noorden. Niet alleen aan het vertellen heeft Jeanne plezier gehad, ook aan de fotoshoot. Het was een glansmoment wanneer ze poseerde voor de fotograaf. Met haar rode trui en over haar schouder het touw waarin *Berten* mastworpen en paalsteken in had geknoopt. En ogen van een meisje van achttien. Ze straalde die dag. Amper een half jaar later werd ze ziek, ze kleepte zich in 't zwart, ging niet meer naar de kapper, ze had geen eelust meer. *Berten* zag met lede ogen aan hoe ze achteruit ging. Ze stierf op 7 november en een paar dagen later werd ze begraven. Op het kerkhof scheen heel even de zon tussen twee regenbuien door. Albert was erg verdrietig. 'Je moet niet wenen', zei zijn zoon. Maar hij weende toch, net zoals Jeanne dat vroeger zo vaak had gedaan wanneer ze van op 't hoofd zijn schip uit zag varen.

Katrien Vervaele (*) • foto Wouter Rawoens

* Katrien Vervaele schreef eerder een portret van Jeanne in haar boek 'Vissersvrouwen'. Een mooi geschenk is dat boek trouwens om onder de kerstboom te leggen. 144 pagina's, met foto's van Wouter Rawoens. 19,95 euro. ISBN 978-90-209-8454-5.

Eddy Baete is gepassioneerd door de zee en haar vaart

Maritieme trafiek gefotografeerd vanuit fauteuil

Eddy Baete woont acht hoog op de Oostendse zeedijk, in de schaduw van het Zeeliedenmonument. Al 10 jaar fotografeert hij zowat alle vaartuigen die de Oostendse haven binnenlopen of die daar het zeegat kiezen. Het boeiende spel van de alsmaar wisselende haventrafiek, geprojecteerd tegen het weergalozes decor van zee en lucht en klokvast gedirigeerd door ebbe en vloed.

'Als je op het verlaten winterse strand loopt, denk je alleen op de wereld te zijn, maar vergeet je meestal dat vanuit de dijkapartementen duizenden ogen je, uit interesse, nieuwsgierigheid of verveling, volgen', zei me ooit auteur Eric De Kuyper die erg lang een studio betrok in het Royal Palace building op de Oostendse dijk. De wandelaar als onbewuste acteur voor een duizendkoppig publiek.

Twee van die ontelbare ogen horen toe aan de 63-jarige Eddy Baete die acht hoog resideert op de hoek van de Albert I-promenade en de Van Iseghemlaan. Zijn raam is letterlijk een venster op onze Noordzee. In één oogopslag haalt hij een grote hap territoriale zee, de nieuwe haven-toegang en -geul met ononderbroken maritieme trafiek, de kustlijn tot Zeebrugge en een lapje klein strand binnen. Met het Zeeliedenmonument als vast ankerpunt te midden van zoveel visuele gulzigheid.

Eddy Baete is een bevoorrecht observator en hij beseft het ook. Elk moment zou hij willen vasthouden en er kantelt geen dag zonder dat hij dit wijds panorama niet fotografisch probeert te vangen. *'De passie voor fotografie geeft te maken met mijn interesse voor het verleden van Oostende en vooral Mariakerke waar ik mijn jeugd doorbracht. De foto's die ik uit die periode of de tijd ervoor nog heb, zijn de erg zeldzame beeldgetuigen van wat nu definitief verloren is, vandaar mijn drang om zoveel mogelijk vast te leggen. Noem het een nostalgische reflex. Zo ga ik bijna ook nooit op stap zonder fototoestel. En als ik thuis ben ontsnapt mij ook weinig wat aan de andere kant van het raam gebeurt. Alle haventrafiek leg ik vast: ferry's, cruiseschepen, de vaartuigen van DAB Vloot, mooie jachten en*

Michel Baete, motorist op de O.33 Marbi.

Eddy Baete, jager op maritieme beelden.

vooral vissersvaartuigen. Misschien heeft het er ook mee te maken dat mijn 14 jaar jongere broer Michel visser is en hier dus geregeld mijn raam passeert, o.a. aan boord van de O.33 Marbi of de Z.60 Blue Angel. Ook mijn schoonbroer Serge Vercnocke is visser. Dus heb ik al ettelijke keren de Z. 571 Custos Deus, O.14 Zeemeeuw en Z. 575 Hein Senior bij het binnen- of buitenvaren vastgelegd.' Nee, zelf komt Eddy helemaal niet uit een vissersfamilie maar die wereld boeit hem wel sterk. Dus vind je hem ook gewapend met zijn fototas aan de visserijsluis, de kaaien van het visserijdok of op het staketsel. *'Zelf was ik professioneel actief in de elektrobranche. Ik heb dus nooit gevaren. Maar als we op reis gaan, kiezen we toch altijd een kustbestemming en is de zee nooit veraf.'*

'Fotograferen vanuit mijn appartement heeft wel zijn technische beperkingen: de weerkaatsing van het Noordzeelicht op het water en het zand zorgen makkelijk voor overbelichting. Ook de stand van de zon en de zuiverheid van de lucht boven zee zijn elementen waar ik sterk rekening moet mee houden als ik fotografeer.'

De switch van analoge naar digitale fotografie manifesteerde zich parallel met Eddy's prepensionering. *'Dus fotografeerde ik er in het begin maar op los: tientallen foto's per dag. Wellicht heb ik momenteel zo'n 100.000 op mijn externe harde schijf en cd-roms staan. Alleen zou ik er eens de minder goede moeten uitgooien en mijn verzameling eens thematisch klasseren.'*

En aan thema's is er geen gebrek. In de voorbije jaren volgt Eddy dag en nacht de bouw van de nieuwe haveningang: de afbraak van het oosterstaketsel, het uitbaggeren van de nieuwe meer noordelijk georiënteerde havengeul, de constructie van de zinkstukken, de groei van de oostelijke en westelijke dam. *'Ik stuur dan mijn foto's door naar familie en kennissen, maar ook naar het Vlaamse Ministerie van Openbare Werken die er vrij kunnen over beschikken. Ik probeer alleen te vermijden dat mijn foto's door derden voor commerciële doeleinden gebruikt worden.'*

Marc Loy

Het leven zoals het is:
Haventrafiek te O.

Foto's © Eddy Baete

GEDICHT VOOR DE LAATSTE ZEEJAGERS

Ook ditmaal staat Peter Holvoet-Hanssen zijn plaats in HVB af aan een andere verzenjutter: Lena Vercauteren, die momenteel in Hamme woont, werd door Peter beëdigd tot boekanieer-ster van Het Kapersnest (www.kapersnest.be). Ze is slechts 14 jaar maar wat een talent. Enkel al voor de twee eindverzen verdient zij het schuim op de golven. HVB geeft deze jonge kaap-ster het woord:

**Laat woord vloeien als purperen lint
Trek niet aan de draden
Anders wordt chocoladezoet citroenzout**

**Wind in zuiverwit katoen
We varen naar onbekend land
Laat roer roerloos stil**

**Zing uit volle borst het zeemanslied
Vergezel de krijsende meeuwen
Breek de regels van ritme**

**Sta niet stil
Het schip vaart door
De wind is genereus**

LENA VERCAUTEREN (°Zottegem, 1996)

WILD APPLES

It was autumn when we crossed the border -
All the number plates turned yellow.

Above the electric forests
A cloud of starlings juggled their letters,
Unfurling their dedication, they hung a poem in the air.
Was it for Van Ostaijen? Was it for Appolinaire?

Back in the Ardennes, the sky sometimes hidden,
We picked mushrooms and wild russet apples,
Bought wine in a shop built beside a green Sherman.

We stood and listened as the sun sang her evensong
Igniting the silence about us, sacred, vermilion.
While a falcon stood guard on a pillar of air.

Peter Flynn

WILDE APPELEN

Het was herfst toen we de grens overstaken -
Al de nummerplaten kleurden geel.

Boven het elektrisch woud
Jongleerde een wolk van spreuwen met letters,
In de lucht ontvouwden ze een gedicht als dedicatie.
Was het voor Van Ostaijen? Was het voor Appolinaire?

Terug in de Ardennen, de hemel nu en dan overtrokken,
Plukten we paddenstoelen en wilde winterappelen,
Kochten wijn in een winkel
gebouwd naast een groene Sherman tank.

We stonden en luisterden naar de zon die haar vespers zong
En de stilte deed ontvlammen, sacraal en vermiljoen.
Op een zuil van lucht hield een valk de wacht.

Peter Flynn - vertaling Geert Cyriel Tavernier

VEEL PAPIER WEINIG CHOCOLA

Zeesluffers

Chris (Prut) Meyers (°1976) is visser aan boord van de Z 90. Daarvoor vonden we hem ook op de Z 91, Z 48, Z 583 en Z 92, O 15 en Z 596. Visserijschool liep hij in Heist. Hij is gehuwd met Elke waarmee hij dochtertje Elise grootbrengt. Hij leest Hugo Matthysen, Douglas Coupland en Dimitri Verhulst.

Tijdens deze periode van het jaar staan onze zeesluffers mét wortel iedere sleep op post want de goede Sint komt binnenkort. Zal hij ons extra kilo's vis of vaartdagen schenken? Of waren sommigen stout en krijgen we de roe? De kabeljauw voor volgend jaar wensen ze te halveren, dus dat voelt toch aan als in de zak gestoken worden. Het zal deskundig overleggen en onderhandelen worden aan de vergadertafel. Gelukkig hebben de Belgen een uitstekende reputatie qua consensus sluiten (?) [Als plan B (België splitsen) doorgaat, zullen de vissers daar goed uitkomen?]

Vroeger werden de gullen die we teveel hadden door ons gefileerd, want ja, dood waren ze toch. Tegenwoordig is dat wel het laatste waar we ons nog mee bezig houden. De sancties zijn te hoog geworden en de pakkans te groot. De overdaad die we vroeger gekend hebben is er vandaag volledig uit. Zelfs in die mate dat wij algauw naar de winkel zullen moeten gaan als we eens vis willen eten. En dat is toch wel het laatst wat ik mezelf toewens. De pladijs die we vorige maand gekregen hebben is inmiddels al op. Ikzelf was in congé en heb geen schol gezien. In plaats daarvan ben ik met Jo, de huisfotograaf van het HVB, eens naar Gent getrokken om er Roland aan het werk te zien. Deze doorwinterde blues artiest, heeft een gezicht dat naadloos zou passen tussen de Visscherskoppen van fotograaf Stefan Vanfleteren (een reeks die ik nog altijd bewonder in het passeren langs de vismijn). Ook omdat Roland de nodige stormen heeft doorstaan, heeft hij, net als alle andere artiesten, iets gemeen met de vissers. Ook artiesten zijn rondreizende jagers. Wij jagen op (liefst dure) vis, zij op een luisterend (en betalend) oor. In deze digitale tijden is het ook voor hen niet meer zo simpel. Optredens worden nog frequent bezocht maar cd's niet meer verkocht. Daarover heb ik een theorie. Ik koop nog cd's, ouderwets (en duur). Iedere cd die illegaal gedownload wordt kun je immers vergelijken

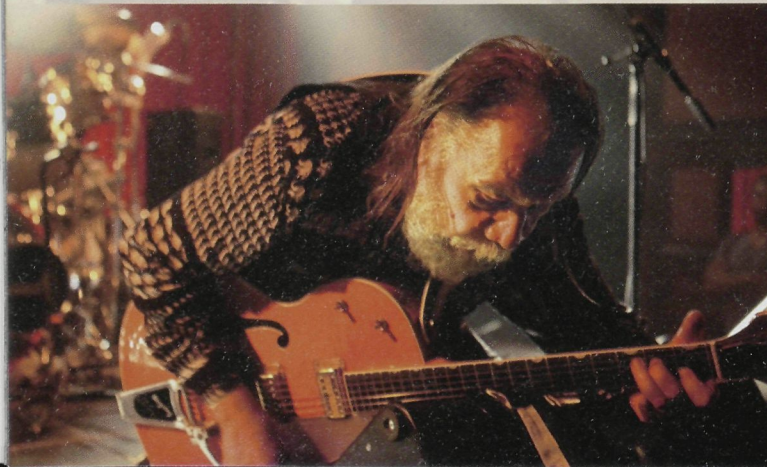
Steven De Bruyn en Chris Meyers

met een kist vis die gestolen wordt de dag van verkoop. Zul je dat merken aan je loon? Nauwelijks, maar na enkele reizen zal dat toch beginnen knagen. Zeker als die ene kist er inmiddels al vijf of zes geworden zijn. En je weet dat iedereen er aan meedoet, omdat het kan. Kwalen van deze tijd zeker? De Vissershaven op tv is ook afgelopen. Ons imago kan niet (nog) meer bezoedeld worden. Hoeveel mensen zouden zich tot de visserij aangetrokken gevoeld hebben door dit programma? Meld u desgevallend aan bij het HVB voor een interview!

Heeft er trouwens al iemand op gelet dat HVB nu VRIJ Visserijblad is? Niet dat we voorheen afhankelijk waren, maar blijkbaar nog niet genoeg. Het trieste heengaan van collega Guido Walters is naast groot leed voor de dichte familieleden ook een groot verlies voor HVB. Guido had veel contacten en bronnen binnen heel Europa. Innige deelneming aan de familie.

Weet er trouwens één van de lezers waar de visbenamingen zoals meiers, witte platjes, fruits, bloks enzovoort vandaan komen? De meeste zijn voor de hand liggend, anderen niet.

Chris Prut • foto's: Jo Clauwaert

De memories van Leon Inghelbrecht

Memories is de naam van een Nederlands televisieprogramma waarin geprobeerd wordt oude liefdes op te sporen. Onder dezelfde naam gaat loods op rust leon Inghelbrecht op zoek naar zijn oude liefde die Kongo heet.

Kongo, de grote uitdaging (1)

Al tientallen jaren schrijft Leon Inghelbrecht voor HVB.

Dat gebeurt de laatste tijd wel minder dan vroeger, maar hij is dan ook al vijftientig, zelfs hard op weg naar de zesentachtig. Hoog tijd, zo vonden we, om zijn memoires te publiceren, want hij heeft een merkwaardig stuk visserijgeschiedenis achter de kiezen. En hij is de enige die het ons kan vertellen.

In de komende maanden neemt hij ons mee naar de donkerste streken van Kongo. We keren terug naar de tijd toen het land nog Belgisch Kongo genoemd werd. In die tijd werd hij er actief in visgebieden waar krokodillen, adders en muskieten een reëel gevaar vormden. Hij ging er lesgeven in een bloedhete streek waar paters met lange baarden de malaria en de slaapziekte van zich weg probeerden te houden.

Daar zal Leon Inghelbrecht een visserijschool uit de grond stampen. Zodoende wordt hij de pionier van het Kongolese visserijonderwijs. Maar eerst zegt hij ons wat eraan vooraf ging.

Georgette Deman en Leon Inghelbrecht komen toe in Kongo. Het zou het begin van een groots avontuur zijn. (foto lin)

Feit is dat ik bij mijn geboorte op 30 maart 1925 meteen vis en zee rook in de Fransiscusstraat, boven de haringrokerij Rau. Vader was werkzaam als huisschilder. Hij was trots op de vele decoratieve realisaties in woningen van goeude burgers. Bekende hotels werden door hem in de verf gezet van de 'hangende ladder', een levensgevaarlijke taak. Moeder was huisvrouw en zorgde voor haar talrijke kroost die met de jaren nog uitgebreid werd met vier zussen en een broer. Haar vader Gustaaf Vanderwal, afstammeling van een Nederlandse familie van sloopstimmerlieden, voerde de zeiltrawler O 200 'Pionnier', leed schipbreuk bij orkaan en strandde nabij Domburg. Haar drie broers werden opgenomen aan boord van de 'Ibis', een vastliggend schipweeshuis, een harde maar goede leerschool waar zij opgeleid werden tot schipper ter zeevisserij. Zozeer ben ik opgegroeid met verhalen over de zee dat mijn toekomst ermee verbonden zou blijven. Ik mocht nautische studies aanvatten, maar niet voordat ik met nonkel Free naar zee was geweest voor een proefreis. Thuis wenste men dat een zeereis me de zeeduivel zou doen zien en me van de grote vlakke zou weghouden.

De zee trekt

In de zomer van 1939 was het pleit beslecht, de verwezenlijking van een jongensdroom. Ik mocht als 14 jarige inschepen aan boord van de stoomtreiler O.262 'Eduard van Vlaanderen', met bestemming de Fladengronden, onder het gezag van

kapitein, nonkel Frederik Vanderwal. De bemanning bestond uit dertien koppen, waarvan enkele stokers (die ik nooit aan dek gezien heb) en een machinist. Eenmaal op de visgronden werd de korre om de drie uur gewonden en telkens was het een hels spektakel wanneer de bemanning op het dek verscheen, de winch de kor begon te hijsen en er enorme hoeveelheden vis uit de kuil op dek neerstortten. Onvergetelijke moment was het verschijnen van die kuil, steeds vergezeld van de aanval van de zeevogels. Het is een beeld dat me altijd is bijgebleven. Van die eerste zeereis herinner ik me ook dat we op de radio het nieuws over de oorlog hoorden. (Nonkel Free zou na de oorlog geëerd worden met vele hoge onderscheidingen wegens reddingen op zee.)

De jaren dertig waren gevuld met oorlogstaal, werkloosheid en armoede. Door de verduistering van de stad en de alom aanwezig armoede beleefden wij een sombere tijd. En niet veel later, in mei 1940, oorlog!

Oorlogsjaren

Op 4 november 1939 was ik eerstejaars in de stedelijke visserijschool van Oostende. Op 1 oktober 1941 werden wij aangenomen op de middelbare afdeling van de Rijksmarine school in Oostende, die opgericht werd door het Bestuur van het Zee-wezen ten behoeve van de Staatsmarine, en wij zagen er een toekomst in. Het lerarenkorps bestond uit gewezen zeelui, mailbootcommandanten en loodsen. Negen maanden later legden wij de proef af voor matroos en sloeproerier. Na tweede jaar op de visserijschool ontving ik het diploma van leerling-schipper ter visserij.

In juli 1942 werd ik voor de duur van de grote vakantie als scheepsjongen aangemonsterd aan boord van de O.71. Nonkel Albert, een jongere broer van mijn moeder, was er de schipper van. Het tekort aan vissersvaartuigen werd ondervangen door versnelde nieuwbouw afgestemd op haring en sprot, waardoor hongersnood vermeden kon worden. De vloot mocht niet verder dan een paar mijlen buiten de kust vissen. Zeemijnen waren een voortdurende bedreiging. Menig schip was al de lucht ingevlogen en altijd was er wel een scheepsmaat die we niet meer terugzagen.

Bij de aankomst in Kongo is het onzekerheid troef, maar de jonge, pijpkende Inghelbrecht zou er vastberaden aan de slag gaan. (foto lin)

VLOOT

REDER VAN DE OVERHEID

www.welkombijvloot.be

Op vijf april 1943 ontvingen wij met onderscheiding het diploma van 'leerling ter kustvaart'. Meteen liet ik me inschrijven in het internaat van de Belgische Zeevaartvereniging in

Dit idyllische beeld maskeert de bittere noodzaak van de Kongolese bevolking om uit het water het nodige voedsel te halen om te kunnen overleven. Leon Inghelbrecht speelde er een rol in. (foto lin)

Antwerpen, aan de Schelde. Door de oorlogsomstandigheden was de zeevaartschool aan de Schelde verhuisd naar de Italiëlei, waar onze studies beëindigd werden. De school moest snel ontruimd worden door een dreigende inval van de Gestapo en iedereen moest verder zijn weg maar zoeken. Nadat een aantal jongeren uit de buurt opgepakt waren door de Duitsers, verstopte ik mij bij een vriendin van mijn moeder. Ik verbleef er een aantal maanden op een bovenkamertje. Maar ik had wel mijn diploma van officier ter lange omvaart op zak. In 1944 slaagden wij in het examen voor tijdelijk bediende bij het stadsbestuur van Oostende. Wij bleven er een jaar en werden toen opgeroepen voor militaire dienst, we waren twintig jaar. Doch een attest van de waterschout verklaarde dat ik als zeeman ter beschikking van de Belgische koopvaardij diende te worden beschouwd. Dit was het gevolg van reizen die ik gemaakt had aan boord van een tweetal trawlers. In november '44 monsterde ik in Antwerpen aan op het Amerikaanse S.S. "Belgian Loyalty" met bestemming Alabama / USA. Een koopvaardijship van de C.M.B gebouwd in Canada onder de oorlog. Onze lading bestond uit allerhande oorlogstuig waaronder munitie en waarvoor ik vijftientwintig procent meer risicowedde ontving.

Tijd voor de liefde

Verder mijn weg zoekende werd ik op 7 februari 1946 kandidaat vrijwilliger bij de Zeemacht, onderging een geneeskundig onderzoek met het oog op inlijving bij dit korps en werd afgekeurd na kortverblijf in het militaire hospitaal. Was ik niet goed genoeg voor de zee?

Op 13 september 1946 moest ik terug naar zee, want schepen moeten varen. Ik monsterde aan op de Belgische coaster 'Rene Paul' van de rederij Geurts. We verscheepten oud ijzer en ruwe suiker van de Engelse oostkust en Schotland naar Antwerpen. In maart 1947 traden wij in dienst bij het loodswezen te Oostende als tijdelijk matroos om er regelmatig te varen met de loodsboten. Met de loodskotter was het een week op zee en een week aan de wal. Zo bouwde ik langzaam mijn vaartijd op tot juni 1948 en dan riep de koopvaardij mij terug. Ik monsterde aan op het stoomschip 'Henri Deweert', onder Belgische vlag. Het was een oud afgedankt koopvaardijship dat door de Duitse regering aan ons land was overgemaakt als oorlogschadevergoeding; in feite een oude Duitse kolenbrander. Het lag te roesten in de dokken van Oostende tot het door de rederij Deweert werd aangekocht, hersteld en voornamelijk hout en boomstammen ging laden in Finse en Zweedse havens, om daarna te lossen in Amsterdam en Oostende. In de

Leon Inghelbrecht schreef een aantal technische boeken toen hij in Kongo werkte. Eens terug in België liet hij zijn verbeelding aan het werk. Dat resulteerde niet alleen in een regelmatig teugkerende column in HVB, maar ook in een aantal boeken. Op de foto zien we Leon Inghelbrecht en zijn echtgenote Georgette centraal staan bij de presentatie van 'Het zout van de zee' (1990). In het inmiddels verdwenen Bredense restaurant Au Chicon zien we van links naar rechts uitbater Robert Depoorter, uitgeefster Martine Vandenberghe, Leon Inghelbrecht en zijn echtgenote, de uitbaatster van het restaurant en Flor Vandekerckhove die het nawoord bij het boek schreef. (foto gw)

Bibliografie Leon Inghelbrecht

Diverse publicaties en studies in de Franse taal gedurende de dienstjaren in Afrika

- Technique et Pratique du filet de Pêche. (1953)
- L'Ecole officielle de pêche de Kilwa.
- Manuel du pêcheur Congolais.
- L'Enfumage du Poisson au Congo.
- L'Organisation de l'enseignement de la Pêche au Congo.

Boeken geschreven in België:

- Mens en Visserijbedrijf in Kongo. (Feiten en fictie, samengeklonterd tot een verhaal.)
- Het zout van de Zee. (Veertien verhalen, novellen, verhandelingen, buitelingen en peilingen rondom zeevisserij, zeemansleven en loodsmanschap.)
- Jean Eugène Godtschalck, een biografie. (Het zeemanshuis Godtschalck: zijn ontstaan en beheer tot vandaag.)
- Bijdrage in '50 Jaar Beroepsvereniging, Zee- en Kustloodsen' namelijk: 'Een Stervende Halve Eeuw' (een korte schets over de geschiedenis van de loodstations Nieuwpoort, Oostende en Zeebrugge. Een ode aan de strijd voor het bestaan, maar allesomvattende 'de liefde voor de zee'.

Curriculum Vitae Leon Inghelbrecht

- 1941: Leerling-schipper ter visserij na twee jaar Stedelijke visserijschool en Rijksmarine school in Oostende.
- 1943: Leerling ter kustvaart met onderscheiding.

- 1948: Brevet van Marine luitenant van het Rijksmarine school in Oostende.
- 1949: Benoeming tot Adjunct-landbouwkundige na een volledige opleiding.
- 1955: Dienstster Kongo na examen aan de Koloniale school in Brussel.
- 1957: De prijs 'Claeyssens Barbaix' voor de wijze waarop wij als Zeeofficier en Landbouwkundige (na examen aan de Koloniale school in Brussel) de Visserijschool van Kilwa in het leven hebben geroepen.
- 1958: Elite vermelding en gouden medaille in de Koninklijke Orde v/d Leeuw.
- 1975: Voordrachtgever en regionaal afgevaardigde bij het Nationaal Centrum voor Maritieme informatie van het Bestuur van Zeewezen (Laatstejaars studenten).
- 1982: Ridder in de Kroonorde.
- 1984: Burgerlijk Kruis 1ste klasse.
- 1987: Ridder in de Leopoldsorde.

Botnische Golf leden wij schipbreuk door een vernietigende sneeuwstorm met temperaturen van min vijftientig graden. Wij dreigden door ijsvorming een verlies aan stabiliteit te vergaan. Tot wij verplicht waren de reddingsdiensten op te roepen en opgesleept werden naar Stockholm. Sinds 1943 ontmoete ik regelmatig Georgette Deman, een beeldig meisje. Later bij nauwere kennismaking schreven we elkaar trouw. Geen moment ging het meisje uit mijn gedachten. Onze liefde groeide. Haar moeder heette Irma Denys, haar vader was Lucien Deman, een hooggeplaatst ambtenaar bij de douanediens. Per 16 oktober 1948 besloten Koosje en ik in het huwelijk te treden. Na de huwelijksplechtigheid besloten wij diep in ons hart definitief afstand te nemen van de zee, maar zo eenvoudig is dat niet, je moet toch aan de kost komen! Wij waren overeengekomen dat Koosje, mijn echtge-

note, tijdens mijn afwezigheid op de grote vlakte, aandachtig zou uitkijken in de kranten naar meldingen van openstaande betrekkingen; een taak die ze met haar typische zorg en bekwaamheid uitvoerde. Misschien zouden wij wel aan de kost kunnen komen aan de wal en aldus voor altijd samen zijn. Tussen de reizen door kwam ik op de hoogte van de zeevisserijzending van Professor Capart, een zending die drie jaar in beslag zou nemen. De missie zou gebeuren aan boord van de O 310 'Mbizi' en de tocht zou ons naar de Zuidelijke Oceaan voeren, naar de monding van de Kongostroom en tot de Grote Meren. Het zou meteen het begin van het visserijonderwijs voor de inlanders zijn. Het was een project waarvan we de start niet wilden missen

Leon Inghelbrecht

(Vervolgt)

N.V. HOSTYN

De zaak langs de Belgische kust waar de visserij terecht kan voor alle sanitaire en verwarmingsproblemen

Voor een vlugge bediening!

Fortstraat 27 • Oostende

TEL: 059 33 99 37 • 0475 32 16 20 • FAX: 059 33 99 38

www.hostyn.be • contact@hostyn.be

Jacques van Harten onderhoudt ons vanaf nu over de ontwikkeling van de stoomschepen in Nederland. Hij gaat daar enkele maanden mee door. Is het met de stoomkracht in Nederlandse visserij anders verlopen dan in België? We zijn benieuwd.

Stoom & visserij (1)

Wat eraan voorafging

Stoomlogger in de haven van Vlaardingen

Om te kunnen overleven eiste de industriële revolutie van de vissers dat zij zich als economen gingen gedragen. De juiste keuzes moesten op het juiste moment gemaakt worden. Nog maar kort daarvoor hadden ze al moeten kiezen tussen de logge, vanaf het strand varende bomschuiten en de veel lichtere en diep stekende zeilloggers. Nu de vaak nieuw gegraven havens vol lagen met loggers, dienden zich al weer veranderingen aan. Er moest weer gekozen worden. Blijf ik varen met een (vertrouwd) houten schip of wordt het een ijzeren schuit? Blijf ik zeilend mijn bedrijf uitoefenen of ga ik mee in de mechanisering? Wordt dat dan stoom of wordt het een verbrandingsmotor?

Ook de keuze van netten was moeilijk. De nieuwe Engelse, machinaal gebreide katoenen netten waren niet alleen duur, ze bleken ook kwetsbaar. De vangst met die lichtere netten was beter, maar duurder.

Stoomkracht was in de scheepvaart al decennia lang ingevoerd. Uiteindelijk drong de stoommachine (met machinist en tremmer) ook de visserij binnen. Eerst aan dek, om de nog altijd met mankracht aangedreven spil van stoomkracht te voorzien (1876). Het was een grote verbetering die het inhalen van de

vaak kilometerslange netten een stuk gemakkelijker maakte. Het was nog maar de voorbode van wat komen zou.

De stoommachine werd al snel de nieuwe voortstuwing. Nagenoeg in dezelfde tijd kwamen ook de petroleummotor en niet veel later de dieselmotor 'in de vaart'. Was de visserij door de eeuwen heen nauwelijks veranderd, nu vond binnen vijftientig jaar een omslag plaats die de visserij tot een totaal nieuwe bedrijfstak maakte.

Uitvinders

Wat verstaan we onder een stoommachine? Het is een soort motor, waarbij de energie van onder druk staande stoom wordt omgezet in mechanische arbeid door hete stoom in cilinders te laten expanderen. De zuiger (die zich in de cilinder bevindt) wordt erdoor weggedrukt terwijl een krukstangmechanisme de expansie-energie overbrengt op een vliegwiel. Het zou nog tot eind 1600 duren voordat er met deze principes daadwerkelijke energie kon worden opgewekt.

We moeten ver terug in de geschiedenis om bij de uitvinder van de stoomkracht terecht te komen. Dat was de Griekse wetenschapper Heron van Alexandrië die als eerste, in de

S.K.B. SKB - LIFE SAVING EQUIPMENT nv
Maatschappelijke zetel:
Royerssluiskaai 48
B-2030 Antwerpen
Tel.: 03/201 89 70
Fax: 03/ 201 89 71

Afdeling kust
H. Baelskaai 8A
B-8400 Oostende
Tel.: 059/33 96 00
Fax: 059/33 96 01

reddingsvesten - reddingsboeien - drijvende toestellen - valschermsignalen - stakellichten - man.o.boordlichten - noodzenders Locat - radio Beacon - reddingsvlotten: RFD, Elliot, Viking, Zodiac, Autoflug, Bombard, Avion, Callegari, Servaux, Mitsubishi, Soniform - nazicht brandblusapparaten.

- ERKEND SERVICESTATION -

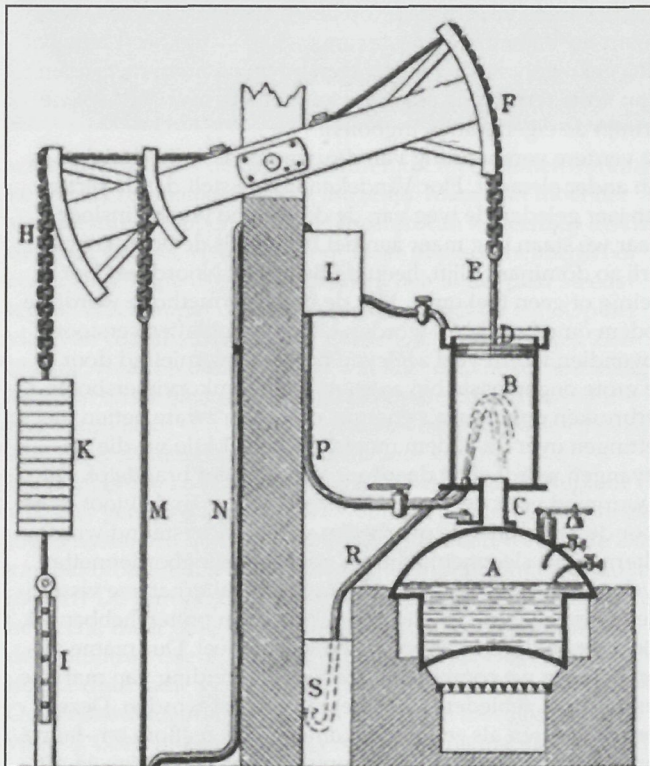
VERANTWOORDELIJKE VOOR DE KUST: A. VAN DURME. TEL.: 0475 25 88 02

eerste eeuw voor Christus, een soort stoommachine bouwde (de aeolipile). Bruikbaar was die echter nog niet. Het zou tot 1543 duren voor Blasco de Gary een eerste tocht met een stoomschip door de haven van Barcelona maakte. Het geheim van zijn uitvinding is echter nooit onthuld.

Thomas Newcomen was dan weer een Engelse uitvinder die werkte als smid. De door hem uitgevonden 'vuurpomp' werd gebruikt om water uit kolenmijnen te pompen. Deze stoommachine werkte op onderdruk (atmosferisch) en had nog een zeer laag rendement (minder dan één procent!). Ook de bediening was complex. Twee man hadden hun handen vol om de machine draaiende te houden. Velen zagen de machine dan ook als een nutteloze energieverbruiker.

Newcomen had de uitvindingen van zijn landgenoot Thomas Savery (het condensatieopzuigprincipe) en die van de Fransman Papin (uitvinder van de zuiger) gecombineerd.

Stoommachine van Newcomb

B.V.B.A. S & S

Jofra Shipping & Trading

Postbus 51 • B - 9060 Zelzate

Tel: +32 (0) 9 361 00 04 • Fax: +32 (0) 9 360 60 04

GSM: +32 (0) 477 952 450

E-mail: jofra.jan@gmail.com

Web: www.bvba-sens-jofra.be

- Aan- en verkoop van alle visserijsschepen
- Aan- en verkoop van alle motoren / koppelingen
- Alle toelieferingen / reparaties
- Inbouw van alle merken motoren en koppelingen
- Tevens uw adres voor al uw sloop- en saneringsschepen

Hij maakte daarmee de eerste machine die water kon op-pompen en aangedreven werd door vuur. Er werden binnen korte tijd honderden van deze waterpompen op stoom in de Engelse mijnen geïnstalleerd.

Het was in 1763 dat James Watt gevraagd werd een slecht functionerende Newcomen stoommachine te repareren. Wat hij zag stond hem niet aan. Maar met wat wijzigingen zou er best nog wel een goedwerkende machine van te maken zijn. En zo werd door hem het condensatieproces verlegd van de cilinder naar een condensor, waardoor er geen water meer in de cilinder kwam. Stoom kwam door zijn toedoen nu van twee kanten de cilinder in, waardoor de machine sneller en zuiniger werd. De cilinder werd beter warm gehouden door een speciaal aangebrachte stoommantel. Ook werd een luchtpomp gemonteerd en de onder- en bovendruk op de zuiger werd afgewisseld. Het toerental werd geregeld door de door hem al eerder uitgevonden regulator. Deze regulator van Watt werkte op basis van de middelpuntvliedende kracht. Last but not least werd er voor de overbrenging van energie een krukas gemonteerd, die veel effectiever de ontstane krachten omzette in een roterende beweging. James watt gebruikte ook als eerste de benaming 'paardenkracht' (horsepower) om het vermogen aan te geven.

De echte (zij het nog primitieve) stoommachine was geboren. Moesten voorheen de stoommachines worden opgesteld bij rivieren, nu konden deze overal (zonder de nabijheid van water) worden toegepast. Deze (her)uitvinding van de stoommachine markeerde het begin van de industriële revolutie. De stoomlocomotief is mogelijk de meest aansprekende toepassing van de stoommachine, maar de intrede van 'stoom' heeft heel de wereld veranderd en niet in het minst de visserij.

Jacques van Harten
(Vervolgt)

Alle industriële en scheepsherstellingen mekaniek en plaatwerk

Nieuwe Werfkaai 14 • 8400 Oostende

T: 059 33 22 15 • F: 059 33 01 55

GSM Johan: 0477 31 54 15

GSM Ludo: 0477 33 54 35

**BEMA
DOET
HET**

Al enige tijd loopt er in HVB een debat over de toekomst van de visserij. Het opende in september met een stuk van Flor Vandekerckhove ('Waarom de Europese Unie almaar meer vis invoert...') en werd vorige maand verder gezet met een tekst van de filosoof Matthias Lievens ('Vissen in de toekomst'). Deze maand neemt een politicus het woord. Wouter De Vriendt is optimistisch, zelfs voor wat betreft de visserij in zijn woonplaats.

En toch heeft de visserij in Oostende een toekomst

We mogen niet blind zijn: de visserijsector heeft het moeilijk. Maar dat is geen nieuws, de neerwaartse trend is al jaren bezig. De Belgische visserijvloot bestaat nog maar uit een 90-tal schepen, waarvan minder dan 30 in Oostende. De brandstofkosten per kilo gevangen vis zijn hoog om dragen. En om overbevissing en ecologische rampvisserij te voorkomen, is een omschakeling naar duurzame visserij nodig. Maar als de politiek in de visserij gelooft, zijn er wel degelijk kansen. Niet alleen voor de visserij als geheel, maar ook voor Oostende. Want mogen we erop wijzen dat de consument graag vis eet en méér vis wil? Al te vaak wordt deze simpele vaststelling genegeerd, maar toch is het belangrijk om dit te benadrukken. Flor Vandekerckhove toont het met cijfers aan: de vraag naar vis is stijgende. Het product is in trek en voor de visserij is dat een goede basis om verder te werken. Laten we wel wezen, de concurrentie met de veel goedkopere ingevoerde vis is natuurlijk enorm. Maar ik ben ervan overtuigd dat de consument bereid is om te betalen voor kwaliteitsvolle verse vis. Een goed werkende vismijn kan in die kwaliteit ten aanzien van de directe consument een grote rol spelen. Matthias Lievens spreekt in zijn essay over de mechanismen van het roofbouwkapitalisme in de visserij en de noodzaak aan anders consumeren en produceren. De roofbouwmechanismen komen in essentie neer op het streven naar veel winst

op een zo kort mogelijke tijd. Toegepast op de visserij is dat de kortste weg naar zelfvernietiging. De visserij zal duurzaam zijn of niet zijn en overbevissing tegengaan is de beste garantie op het voortbestaan van het mooie vissersberoep. Hier kan een sterke overheid een rol spelen, door kansen geven en de sector levensvatbaar te maken. Soms tegen kortetermijnbelangen in, zoals het protest tegen de Europese quota duidelijk maakt. Velen erkennen dat Europa steun geeft aan vissers die (duurzame) investeringen plannen, maar klagen over de Europese regelgeving op het vlak van quota. Onlangs nog, toen de Europese Commissie haar voornemen bekend maakte om de quota voor 64 vissoorten in de Noordzee en de Atlantische Oceaan te verstrengen.

Nochtans is de hamvraag of we bereid zijn om kortetermijnbelangen van specifieke reders opzij te zetten voor het algemene belang van de visserijsector op lange termijn. Bij wijze van illustratie: de helft van de gevangen kabeljauw heeft niet de kans gekregen om zich voort te planten. Hieraan niets doen, is op korte termijn de eigen zakken vullen, maar op langere termijn de eigen ramen ingooien.

De verdere verspreiding van duurzame visserijtechnieken is een ander element. Flor Vandekerckhove stelt dat de sector tien jaar geleden de weg van de duurzame visserij insloeg, maar we staan nog maar aan het begin. Als de boomkorvisserij zo dominant blijft, heeft de Belgische Noordzeevloot weinig of geen toekomst. Met de boomkormethode wordt de bodem omgewoeld en worden tal van populaties verstoord. Bovendien wordt veel zeeleven nodeloos vernietigd door de grote ongewenste bijvangsten. De boomkorvissersboten verbruiken ook massa's energie, omdat ze zware netten met kettingen over de bodem moeten slepen. 1 kilo vis die zo gevangen wordt staat daardoor voor 2,5 liter brandstof. Dit is wurgend voor de sector. De omvorming van de vloot moet door de verschillende overheden voluit ondersteund worden. Alternatieve sleepnetmethodes zoals tweelingbordnetten, flyshooting en outriggerbordnetten en alternatieve visserijmethoden zoals de staand want, hengel en potten hebben elk voor verschillende vissoorten hun potentieel. Duurzame visserij moeten we combineren met een uitbreiding van mariene beschermde gebieden waar niet mag gevist worden. Deze zones fungeren als een kraamkamer en de zee flora en -fauna kan er zich herstellen. De vispopulatie kan er groeien en uit buitenlandse ervaringen weten we dat voorheen bedreigde vissoorten na verloop van tijd buiten de beschermde gebieden uitzwermen.

Met de fenomenale uitdagingen in zicht, is het nodig om de bestaande organisaties onder een kritische loep te houden. Zo heeft de Stichting voor Duurzame Visserij (SDVO) als opdracht het promoten van duurzame visserij, maar de kritiek op de werking van de Stichting neemt almaar toe. Na Euro-parlementslid Bart Staes, is nu ook Vlaams Minister-President Kris Peeters vernietigend voor de SDVO. Op twee jaar tijd leed de SDVO 7 miljoen euro verlies en in het kader van het nieuwe programma Europees Visserijfonds werd geen enkel project van de SDVO goedgekeurd. Dat zegt veel. Ook de Oostendse politieke verantwoordelijken hebben een taak om kansen te scheppen voor de visserij. Als er ruimte is voor een Belgische visserij, is er zeker ruimte voor visserij in Oostende. Oostende kan zelfs nog altijd de belangrijkste vissershaven worden aan de Belgische kust, als er gekozen wordt voor een taakverdeling met Zeebrugge dat amper 25 km verder ligt. Als Zeebrugge in Oostende een nieuwe vismijn

wil bouwen en als de havenbesturen tot meer samenwerking komen, is zo'n taakverdeling mogelijk. Maar dan moet het stadsbestuur stoppen met het lanceren van zotterijen als het dempen van het Visserijdok om meer plaats te hebben voor containers. In de Oostendse politiek heb ik mij daar steeds tegen verzet omdat dit een historische fout zou zijn. Op het vlak van containertrafiek kan Oostende nooit op tegen Zeebrugge, waarom dan toch kost wat kost die concurrentieslag aangaan en de haveninfrastructuur in die zin hervormen? Het verdwijnen van Cobelfret zou een belangrijke les moeten zijn, maar sommigen zijn blijkbaar zeer koppig. Voor mij is één zaak duidelijk. Als de Belgische consument vis wil, is er geen enkele reden waarom een Belgische visserij geen toekomstkansen zou hebben. Waarom zouden we ons de kaas van het brood moeten laten eten door andere landen of door import? De Europese en Vlaamse overheden hebben niet alleen het recht, maar ook de plicht om een halt toe te roepen aan de roofbouwvisserij. Maar in ruil voor quota en voorwaarden inzake duurzame visserij, wordt het tijd dat zij, maar ook het Oostendse stadsbestuur, luidop hun steun toezeggen aan de visserij. Geen mosselen noch vis, waarbij niemand zich durft uitspreken over de toekomstperspectieven. Een duurzame visie op de visserij heeft wat mij betreft slechts één duidelijk einddoel, namelijk een leefbare en rendabele Belgische visserij. Ook en zeker in Oostende.

Wouter De Vriendt (www.wouterdevriendt.be)
foto's: Jo Clauwaert

Wouter De Vriendt (°1977) is licentiaat in de politieke wetenschappen. Voor de partij Groen! zetelt hij in de Oostendse gemeenteraad en in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling

SVDO vzw
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 50 95 26
Fax: 059 50 96 64
info@sdvo.be

Openingsuren:
Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u - 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

HET ZEEVISSERSFONDS
fonds voor bestaanszekerheid

Zeevisserfonds
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 50 95 55
Fax: 059 50 95 25
info@zeevisserfonds.be

Openingsuren:
Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u - 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

Quotavermindering op komst

De Europese Commissie wil voor volgend jaar lagere visquota in de Noordzee en de Atlantische Oceaan. De Griekse Eurocommissaris Maria Damanici zegt zeer bezorgd te zijn over de situatie van een groot aantal visbestanden. Voor slechts ongeveer 40% van de geëvalueerde bestanden mag worden aangenomen dat zij duurzaam worden bevist. Anderzijds is dit een verbetering ten opzichte van vorig jaar, toen dit cijfer 31% bedroeg. Ook doen een aantal belangrijke bestanden zoals heek en tong het duidelijk beter dan voorheen.

Voor ongeveer 72% van de geëvalueerde bestanden is de overbevissing zo ernstig dat meer vis zou worden gevangen als er minder zou worden gevestigd, aldus de Commissie. Toch is dat beter dan vorig jaar toen die ernstige overbevissing nog 86% bedroeg.

Kabeljauw

Voor het kabeljauwbestand baart de Commissie zorgen. Voor Noordzeekabeljauw heet de situatie slechter dan ooit tevoren te zijn. Maatregelen om de vangst van kabeljauw te vermijden blijken niet toereikend om het bestand te beschermen. Noordzeekabeljauw wordt samen met Noorwegen beheerd, en er zullen besprekingen moeten worden gevoerd om deze situatie te verhelpen.

Quota

Voor zes bestanden wordt een verhoging aanbevolen. 64 quota zouden omlaag moeten, terwijl ze voor 23 bestanden gelijk zouden blijven. Dat komt neer op een totale verlaging van 10 procent, ofwel 89.400 ton. Voor kabeljauw is een daling met 50 procent noodzakelijk, aldus de Commissie. Ze heeft de lidstaten verzocht samen te werken aan een diepgaande herziening van het kabeljauwbeheer. Bij deze herziening zal worden nagegaan waarom de in het kader van het meerjarig beheersplan overeengekomen maatregelen niet de verwachte verbeteringen hebben opgeleverd.

In tal van media uitten sectorverantwoordelijken daarover hun ongenoegen. Op de regionale televisiezender Focus sprak Vismijndirecteur Johan Vandesteene zijn vrees uit dat dergelijke beslissing de werking van de nieuwgevormde Vlaamse Visveiling in het gedrang zou brengen.

De EU-ministers van Visserij buigen zich op 13 en 14 december over de aanbevelingen van de Europese Commissie. Wellicht zullen de aanbevelingen daar afgezwakt worden.

Lees Weinig Stichtende Kerstverhalen!

HVB-uitgever Flor Vandekerckhove recycleerde vijf weinig stichtende kerstverhalen in een boekje en vroeg aan vormgever Jo Clauwaert om er tekeningen bij te bedenken. Het resultaat is een 28 pagina's tellend libertair kleinood, o.i. zeer geschikt om onder de kerstboom te leggen. Clauwaert tekende passende tekeningen bij de vijf verhalen. Het duo vertelt u in woord & beeld hoe het er op kerstavond aan toegaat in nachtbar The Lonely. Ze nemen u mee naar een bevalling in een scheepsruim en daarna naar Hope uit de viswinkel. Ze leggen u uit waarom het geen goed idee is om op kerstavond vreemd te gaan en ze vertellen u ten slotte wat een lasser, daags voor kerst, mocht meemaken aan boord van een binnenschip. Straffe kost!

Wie HVB voorheen in de winkel kocht en rond deze jaarwende het goede voornemen uit om een abonnement te nemen, krijgt het gratis thuisgestuurd (zie advertentie hiernaast). Wie al een abonnement heeft kan het boekje kopen aan 2,5 euro (verzendkosten inbegrepen). Schrijf die 2,5 euro over op rekening 384-0596581-18 van Het Visserijblad en lees de verhalen zo rond kerstdag met rode oortjes voor in bed.

We werden op de hoogte gebracht van het overlijden van reder op rust Pierre Devriendt, echtgenoot van Christiane Verleene.

Devriendt was destijds reder van de O 455. Hij werd geboren te Oostende op 12 juli 1937 en overleed thuis op 1 oktober 2010.

CREVITS

**import - export - allerlei kettingen en
kettingmatten - ankers - herbruikbare materialen
- visserijbenodigdheden - rubber bollen
en rubber ringen**

Marcus Gerardsstraat 12, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050 54 48 33
Kotterstraat 42, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050 54 45 85
Ankerstraat 20, 8400 Oostende. Gsm 0475 30 39 87
Fax 050 54 79 11
Telefoneren vanuit Nederland:
+ 32 50 54 48 33

GIJ DIE DIT BLAD IN DE KRANTENWINKEL KOOPT

De distributie van HVB via de winkels is voor ons van in den beginne al een peperdure zaak geweest. De distributiekosten bedroegen in 1988 immers al 40% van de verkoopprijs van het blad. Dat is intussen nog toegenomen, bvb. doordat we verplicht werden een barcode aan te brengen, een streepjescode die we maand na maand voor veel geld bij de distributeur moeten aankopen. Ook is de distributiedienst verhuisd, waardoor we sinds enkele maanden 60 km moeten omrijden. Het is niet dat we aan die winkelverkoop iets moeten overhouden (want dat was voorheen ook niet het geval), maar de lezers zullen begrijpen dat we er evenmin aan moeten 'toesteken'. Vandaar dat HVB vanaf maart 2010 in de winkel 3,99 euro kost.

Indien u dat teveel geld vindt zijn, dan hebben we daarvoor een oplossing

NEEM TOCH 'N ABONNEMENT

Neem vandaag nog een abonnement en schrijf 29,75 euro over op rekening 384-0596581-18 van Het Visserijblad. U krijgt dan een jaar lang HVB bij u thuis in de bus bezorgd aan minder dan 2,50 euro per keer! Schrijf op uw betaalformulier 'VOORHEEN LOSSE KOPER' en u krijgt als extraatje de bundel 'WEINIG STICHTENDE KERSTVERHALEN' toegestuurd. Vijf gewaagde kerstverhalen van Flor Vandekerckhove, geïllustreerd met prachtige, maar aangebrande tekeningen van Jo Clauwaert.

Schilderij: Frone Clauwaert

Van Voorden

VAN VOORDEN

PROPELLERS, NOZZLES, INDUSTRIAL CASTING, PROPELLER REPAIR AND YACHTPROPELLERS

5-blade high skew coasting propeller

Hodi Superior(R) nozzle

5-blade 4.3m fishing propeller

Feadship mega yacht

Fast Crew Supply ship 3307

New foundry and office

OPTIMISED PROPULSION POWER

VAN VOORDEN - Bossekamp 6 - P.O. Box 67 - 5300 AB Zaltbommel - NL
T: +31(0)418-571200 - F: +31(0)418-515790 - www.vanvoorden.nl

PROMAC

MARINE TECHNOLOGY, REFRIGERATION, WATERTREATMENT, REPAIR AND MAINTENANCE

Steering gear

Ruddersystem

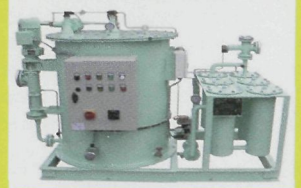
Knuckleboom crane

Lifesaving equipment

RO-drinkwatermaker

Bilgewater separator

A LEAD IN QUALITY AND TECHNOLOGY

PROMAC BV - Van Voordenpark 14 - P.O. Box 22 - 5300 AA Zaltbommel - NL
T: +31(0)418-683333 - F: +31(0)418-683355 - www.promac.nl

De Pif-Paf: een robbenjager?

Sint-Amands aan de Schelde

Het was een jongensdroom: een eigen boot bezitten waarop ik zou kunnen slapen en waarmee ik zou kunnen rondtrekken langs rivieren en kanalen.

Die droom was er niet zomaar gekomen. Mijn broer Alain en ik waren kind aan huis bij Arnaud, een klasmakker van hem; onze vaders waren elkaars collega's op het werk. En Arnauds vader bezat een houten sloep met buitenboordmotor. Die lag in Tielrode op de Durme, een zijriviertje van de Schelde. Als knaapjes van acht mochten we tijdens de weekends meevaren. Toen we zo'n 14 of 15 jaar oud waren, gingen we met zijn drieën kamperen op de oevers van de Durme: huizen stonden er toen nog niet, want er lag ook geen dijk. Onze tent moesten we hoog op de oever zetten, om niet onder te lopen bij vloed. De getijden van de zee lopen immers de Schelde binnen en zijn voelbaar tot Gent. Tussen Rupelmonde en Baasrode bedraagt het verschil tussen eb en vloed zowat 5 tot 6 meter!

De motor was veel te licht voor de zware sloep: amper vijf pk, enkel voldoende om met het tij mee te varen, tegen de stroom in was hopeloos. Maar zo leerden we rekening houden met de krachten van de natuur: eb en vloed, westenwind of landwind, en wanneer het tij zakte, was het oppassen geblazen voor de zandbanken in de bolle oevers van de rivier... Ooit zou ik een grote, sterke rivierboot bezitten.

In 1999, ondertussen woonde ik in Sint-Amands aan de Schelde, vertelden vrienden me dat er een oude boot te koop lag in Nieuwpoort. Een robbenjager, vertelden ze me, een oud geklonken stalen motorjacht uit 1920. Wat argwanend trok ik naar de kust om het ding eens te gaan bekijken: hij stond omhoog op een werf, flink roestig, een lelijk eendje tussen al die luxe zeiljachten. Maar o zo charmant, ondanks zijn bedenkelijke staat. Met een ladder klom ik aan boord. Tot mijn grote verrassing was de kajuit vrij netjes: stuurhuis, keukentje, slaapplek, salonnetje en voorin een watertank. Geen luxe, maar precies wat ik zocht. Ik was op slag verliefd. Maar toch: hoe betrouwbaar was het vaartuig nog?

Met Vic Borms, een gepensioneerde binnenschipper uit Mariekerke, reed ik de week daarop opnieuw naar Nieuwpoort. Hij zou me wellicht raad kunnen geven. Toen we aankwamen en Vic de boot van ver zag liggen, zag ik hem de wenkbrauwen fronsen: "Daar zal werk aan zijn", zei hij me meteen. We stapten op de boot af en Vic liet zwijgend zijn blik dwalen over het vaartuig.

Dan riep hij enthousiast uit: "Thierry, je mag die boot kopen! Hij is oerdegelijk: kijk, het vlak is gedubbeld met zeker 8 mm staal, de roerpot is vernieuwd en er ligt een boegschroef in, dat is altijd handig. Er is ook een kielkoeling, en de buizen liggen goed hoog, vanwege zijn 'hennegat'; problemen ga je daar niet mee hebben. En dat stuurhuis, dat is nog echte Moulmein teak! Je ziet natuurlijk zelf wel dat er werk aan is, hé. En wat die oude dieselmotor betreft, tja, dat is afwachten. Maar ik kan je vertellen dat het een snelle boot is: een rondspant, lang en smal, de boeg zo scherp als een mes." Het oordeel van Vic gaf me vertrouwen: de Pif-Paf, want zo heette de boot, zou van mij worden. Hij lag al twee jaar te koop -het lelijke eendje, weet je wel- en zo kon ik nog wat van de prijs afdingen.

Enkele weken later was de koop besloten. Ik plaatste enkele nieuwe startaccu's en de Pif-Paf werd te water gelaten. Vic vaarde mee naar de nieuwe thuishaven van de Pif-Paf in Sint-Amands aan de Schelde. Daarna maakt ik een afspraak met de werf van Patrick Borré in Evergem, Gents Boot Service. Neen, niet zandstralen: dat was me afgeraden om de oude klinknagels er niet uit te blazen. Van onder tot boven werd de Pif-Paf 'bloot' gezet met een pneumatische naaldenbikhamer. Weken werk, maar zo kon ik zien hoe het staal eruit zag. Dat viel mee: hier en daar moest er op het dek een nieuwe lap worden gelast, maar de romp verkeerde in uitstekende staat. Daarna werd de boot opnieuw van een roestwerende laag voorzien en geschilderd. Het teak stuurhuis werd volledig afgeschuurd en in de hardhoutolie gezet. De boot werd hersteld in zijn oude glorie. Na drie jaar verving ik wel de motor. De oude Ford bleek tot op de draad versleten, maar geld voor een nieuwe had ik niet. Patrick Borré hielp me een tweedehands

te vinden: ongeveer hetzelfde type, een Ford Industrial Power, vier cilinder, 70 pk, die op 1500 toeren loopt. Hij kwam van een stroomgroep en dateerde uit de jaren '70, maar al acht jaar vaar ik er nu mee, en hij heeft me nog nooit in de steek gelaten. Niemand hier kende dat type Ford motor. Ik vroeg dus om informatie rechtstreeks bij Ford Motor Company in de Verenigde Staten, stuurde een foto van de Pif-Paf mee, en kreeg prompt een technische beschrijving toegestuurd vanuit de hoofdzetel in Miami! De motor draait regelmatig als een stikmachientje, wat olie en diesel en hij is tevreden... De Pif-Paf is een kleine 16 meter lang en slechts een goeie 3 meter breed, en weegt 18 ton. Maar de woorden van Vic werden bewaarheid: met slechts 70 pk loopt hij heel snel, dankzij zijn lijn. In 1920 konden ze nog boten bouwen!

Toen ik de boot kocht, vertelde ik aan de vorige eigenaar dat ik nog wel zou nadenken over een nieuwe naam. Pif-Paf, dat is toch een beetje kinderachtig, niet? Maar toen vertelde hij me het verhaal dat hem zelf ter ore was gekomen. Toen hij op een dag op een van onze kanalen voer -de boot heette op dat ogenblik de Bèta- hield een oudere man in een sloep hem tegen. "Stop, stop, ik ken die boot, dat is de Pif-Paf: ik heb er onder de oorlog nog mee gevaren", riep hij uit. En hij vertelde het hele verhaal - si non è vero è ben trovato.

De Pif-Paf werd als stoombootje gebouwd op de werf van Monsin-sur-Meuse, een eiland op de Maas niet ver van Luik, voor een rijke familie van industriëlen. Zij wilden een yacht om te gaan plezieren, maar het moest een snelle boot zijn, want ze zouden er op zeehonden mee gaan jagen op de Westerschelde... En daarom werd de boot "Pif-Paf" gedoopt, omwille van de gewerschoten.

Het was een mooi verhaal, en ik besloot dus om de naam te behouden. Dat van die stoomboot, dat kan kloppen: op het bovendeck staat nog een stukje van een brede pijp, wat een overblijfsel van de schoorsteen kan zijn. Op het eiland van Monsin bestaat nog steeds een scheepswerf, maar daar kon men me niet verder helpen: de werf is in de loop van de jaren enkele keren failliet gegaan en bij de opeenvolgende overnames zijn alle oude archieven met de bouwtekeningen verloren geraakt. Bleef nog de zeehondenjacht. Maar kijk, ik vond informatie over een oude wet uit 1962 in Nederland, die de zeehondenjacht verbood, en na nog wat opzoekingswerk bleek dat er gedurende bijna vier eeuwen, van 1591 tot 1962, in Nederland op zeehonden mocht gejaagd worden. Tot 1942 kreeg men zelfs een premie voor elke gedode

Kris De Bruyne schreef de CD 'Buiten de wet' op de Pif Paf

zeehond, omdat de dieren voor de vissers een probleem vormden: hoe meer zeehonden, hoe minder vis... Tot het dier bijna verdwenen was en de wet in 1962 er net op tijd kwam. Kortom, het verhaal over de Pif-Paf kon wel eens waar zijn!

Neen, jagen doe ik met de Pif-Paf niet. Ik vaar ermee naar Dinant, naar Luik, naar Maastricht, via de Biesbos naar Gorinchem en zo naar 's Hertogenbosch... Heerlijk varen langs mooie rivieren en kanalen. De Pif-Paf is ondertussen ook een beetje beroemd: in 2001 verscheen hij in de generiek van de VRT-reeks "Stille Waters" als de boot van Rob (acteur Koen De Bouw), singer-songwriter Kris de Bruyne verbleef een aantal dagen op de boot en schreef er de songs voor zijn CD "Buiten de wet", en naar aanleiding van haar CD "Over en weer" kwam Eva De Roovere foto's maken op de Pif-Paf...

Thierry Van Eeckhout

Thierry Van Eeckhout (°1958) woont nu de helft van zijn leven in Sint-Amands aan de Schelde. Er waren nog geen brede, verharde dijken toen hij er in 1984 ging wonen, enkel aarden ophogingen, en je moest laarzen aantrekken om een wandeling te maken toen het geregend had. Van echt toerisme was toen nog geen sprake: het dorp lag er wat ingeslapen bij. Toen hij 18 was, schreef hij zich in als student aan de hogere zeevaartschool te Antwerpen. Uiteindelijk opteerde hij echter voor studies Theologie en Wijsbegeerte te Leuven - « Dat is bijna hetzelfde : op zee heb je ook veel tijd om na te denken », vertelde hem ooit een officier ter lange omvaart. Na enkele jaren in het onderwijs werkte hij voor een uitgeverij, waar hij mee instond voor boeken- en platenproducties. Daarna werkte hij in de farmaceutische industrie en kreeg hij de kans om verder te studeren aan de EHSAL in Brussel, in Lausanne en in Richmond, USA. Maar hij bleef een volksjongen, die houdt van het water en de mensen. Hij gaf een boekje uit, "Het water is gewassen", met kortverhalen die zich afspelen aan het veer te Sint-Amands. Zijn vier kinderen zijn artiesten: Ruben is fotograaf, Judith is musicologe en schrijft voor Humo, Tobias componeert house music en Nathan is drummer. Thierry werkt nu als zelfstandige in de medische sector. Hij realiseerde een jeugddroom toen hij in 1999 het oude stalen binnenvaartjacht "Pif-Paf" (1920) aankocht. Tijdens de weekeinden gaat hij vaak Ronny, de veerman van Sint-Amands, een handje helpen.

acod

www.acod-overheidsdiensten.be

een sterke vakbond is
broodnodig

cdvproductions@skynet.be